

FELÜGYELETI HÍREK

A PSZÁF visszavonta a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet engedélyét	2
Tájékoztató a napközibeni átutalásról	2

FELÜGYELETI SZABÁLYOZÁS

Ajánlás a kiemelt befektetői információs tájékoztató elkészítésének és alkalmazásának főbb alapelveiről	3
A SREP és az ICAAP útmutatók 2012. évi aktualizálása	4

PIACI TÜKÖR

Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás – 2012. áprilisi adatok alapján	5
Gyorselemzés – 2012. áprilisi befektetési szolgáltatói adatok	6

FOGYASZTÓVÉDELEM

Több millió olvasója van a mindennapok pénzügyi döntéseit segítő tematikus cikkeknek	7
Amit az egységesített értékpapír hozammutatóról tudni kell!	8
Az otthonteremtési kamattámogatás fizetési késedelembe esett adósok számára	8
Az otthonteremtési kamattámogatás új lakás vásárlásához, építéséhez, valamint használt lakás vásárlásához, korszerűsítéséhez	11

EURÓPAI UNIÓ

Új válságkezelési intézkedések a bankmentések kiváltására	13
Megjelent az Európai Rendszerkockázati Testület éves jelentése	15
EIOPA Éves jelentés – 2011	16
EIOPA – Pénzügyi stabilitási jelentés 2012	20

MELLÉKLET - SZOLVENCIA II HÍRLEVÉL

JOGI IRÁNYTŰ

Felügyeleti állásfoglalások	23
-----------------------------	----

A PSZÁF visszavonta a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet engedélyét

A PSZÁF 2012. június 1-jén kelt határozatában visszavonta a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet tevékenységi engedélyét és elrendelte az intézmény végelszámolását.

A hatósági intézkedésre azért került sor, mert a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) vizsgálatai megállapították: a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet elvesztette tőkéjét, sőt szavatoló tőkéje negatívvá vált. Ez nem teszi lehetővé a biztonságos működést a takarékszövetkezet ügyfelei és partnerei számára, és súlyosan sérti a hitelintézeti törvény előírásait is.

A **tőkehelyzet helyreállítására** sem a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet további belső tőkeépződése, sem külső tulajdonosi vagy intézményvédelmi alap révén történő tőkeemelés révén nincs reális lehetőség, vagyis a takarékszövetkezet hely-

zete nem rendezhető rövid vagy hosszú távon. Az intézmény ráadásul több hónapja kifeszített likviditási helyzetben van, azaz fennállt a veszélye annak, hogy már rövid időn belül sem képes eleget tenni fizetési kötelezettségeinek.

A PSZÁF az elmúlt másfél évben több alkalommal a helyszínen vizsgálta a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezetet, illetve rendkívüli adatok és tájékoztatók folyamatos bekérésével kapott információt az intézmény helyzetéről. A pénzügyi problémák erősödésekor a PSZÁF azonnal intézkedéseket írt elő az intézménynek, s amíg esély volt rá, lehetőséget adott számára a tőkehelyzet rendezésére. A további tőkeromlás miatt azonban csak az engedély visszavonása maradt egyetlen megfelelő eszközként a helyzet rendezésére.

A Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet mintegy 17 ezer betétessel rendelkezik, mérlegfőösszeg szerint piaci részesedése ugyanakkor a hitelintézeti szektorban nem éri el a két ezreléket sem.

2012. június 1. Budapest

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: A PSZÁF visszavonta a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet engedélyét](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete H-JÉ-I-1277/2012. számú határozata a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet tevékenységi engedélyének visszavonásáról és végelszámolásának elrendeléséről](#)

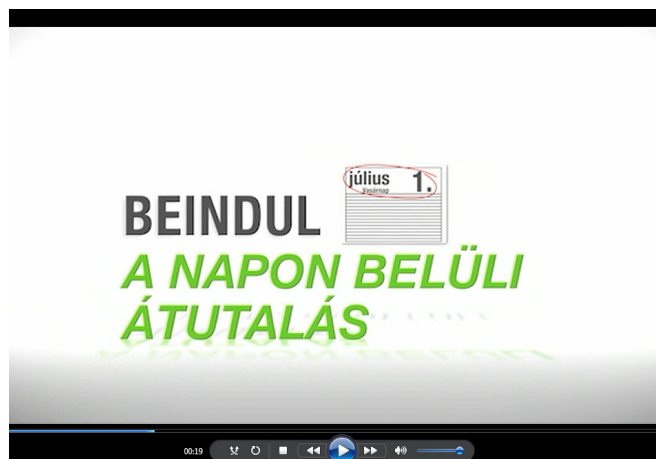

Tájékoztató a napközbeni átutalásról

A hazai kisösszegű fizetési megbízások elszámolására 1995-ben létrehozott Bankközi Klíringrendszerben jelentős fejlesztés 1997 – vagyis a csoportos beszedés bevezetése – óta nem volt. A sokáig modernnek számító hazai kisértékű bankközi elszámolás infrastruktúrája mellett elhaladt az idő. Az utóbbi években az EU-tagállamok döntő többsége a napon belüli többszöri elszámolás, illetve a közös szabvánnyal rendelkező európai fizetési módok (SEPA) bevezetésének irányába mozdult el.

A teljes cikk olvasható az Magyar Nemzeti Bank honlapján: <http://www.mnb.hu/Penzforgalom/napkozbeni-atutalas-projekt>

2012. június 8.

Ajánlás a kiemelt befektetői információs tájékoztató elkészítésének és alkalmazásának főbb alapelveiről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 7/2012. (V.31.) számú ajánlása a kiemelt befektetői információs tájékoztató elkészítésének és alkalmazásának főbb alapelveiről a befektetési alapok és a befektetési alapok alapkezelőinek számára.

AZ AJÁNLÁS CÉLJA ÉS HATÁLYA

Az ajánlás célja az Európai Értékpapír Szabályozók Bizottsága (CESR – 2011. január 1-jétől ESMA) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: ÁÉKBV) és ÁÉKBV alapkezelőkre vonatkozó kiemelt befektetői információs tájékoztató ('key investor information document', a továbbiakban: KIID) elkészítésének és alkalmazásának főbb alapelveit összefoglaló iránymutatásainak implementálása. A CESR iránymutatások az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 2009/65/EK irányelv (UCITS IV. irányelv, a továbbiakban: Irányelv) vonatkozó szabályaival kapcsolatban készültek el. Jelen felügyeleti ajánlás az alábbi CESR iránymutatások átvételét célozza:

- CESR's Guidelines on the methodology for the calculation of the ongoing charges figures in the KIID 2010. július 20. (CESR/10-674)
- CESR's Guidelines on the methodology for the calculation of the synthetic risk and reward indicator in the KIID 2010. július 20. (CESR/10-673)
- CESR's template for the KIID 2010. december 20. (CESR/10-1321)

- CESR's Guide to clear language and layout for the KIID 2010. december 20. (CESR/10-1320)
- CESR's Guidelines transition from simplified prospektus to the KIID 2010. december 20. (CESR/10-1319)
- CESR's Guidelines selection and presentation of performance scenarios in the key investor information document (KIID) for structured UCITS, 2010. december 20. (CESR/10-1318)

Az ajánlásban foglalt alapelvek és iránymutatások követését és betartását a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete a befektetési alapkezelőkről és a kollektív befektetési formákról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Btv.) hatálya alá tartozó ÁÉKBV és egyéb nyilvános nyíltvégű befektetési alapoktól és azok befektetési alapkezelőitől várja el. Az ajánlásban a továbbiakban az ÁÉKBV-k és egyéb nyilvános nyíltvégű befektetési alapok együttesen alapnak, míg alapkezelőik együttesen alapkezelőnek minősülnek.

Az ajánlásban foglaltak a fenti szervezetek alapvető érdekeit és a felügyeleti jogalkalmazás kiszámíthatóságát szolgálják.

Az Irányelv és az ennek végrehajtására elfogadott EU bizottsági 583/2010/EU Rendelet kiemelten és részletesen foglalkozik a KIID szabályozásával.

A KIID az alapról készített, a befektetőknek szóló legfontosabb információkat tartalmazó rövid dokumentum.

Az alapok esetében kötelezően elkészítendő és alkalmazandó kiemelt befektetői információk a befektetési alap alapvető jellemzőit tartalmazza oly módon, hogy a befektetők megértsék a befektetési termék jellegét, kockázatait és a megfelelő információk birtokában tudják meghozni befektetési döntéseiket.

2012. május 31.

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 7/2012. \(V.31.\) számú ajánlása \(A teljes szöveg.\)](#)

A SREP és az ICAAP útmutatók 2012. évi aktualizálása

A felügyeleti felülvizsgálat módszertani útmutatója, a SREP útmutató 2012-ben jelentős átdolgozáson esett át, amit három fő tényező indokolt.

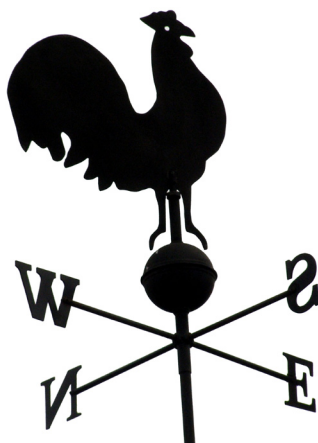
Egyrészt az elmúlt időszakban olyan komoly változások következtek be a hazai és nemzetközi gazdasági és szabályozói környezet, kockázatkezelési gyakorlat és felügyeleti tevékenység területén, ami miatt az előző útmutatóban foglaltak számottevő részét aktualizálni kellett.

Másrészt az elmúlt évek során a felügyeleti közösség fokozatosan ártértékelt a 2. pilléres folyamatok jelentőségét, felismerve, hogy az intézmények prudens és kiszámítható működése tartósan kizárólag színvonalas és széleskörű kockázatmentes és -kezelési eljárások révén biztosítható, a rendelkezésre álló tőke magas szintje önmagában nem nyújt teljeskörű biztonságot. A SREP útmutatóban ezzel összhangban a Felügyelet azt kívánja hangsúlyozni, hogy a 2. pilléres felülvizsgálat nem egy önálló folyamat, hanem az intézményfelügyeleti tevékenység integráns és kiemelten fontos része.

Az útmutató aktualizálását indokoltá tevő harmadik tényező az, hogy az eddigi felülvizsgálatok tapasztalatait felhasználva a Felügyelet a felülvizsgálat számos elemére vonatkozóan hatékony eljárásrendet, következetes módszertant és megalapozott álláspontot alakított ki. Az átdolgozott SREP útmutató tételes elvárásokat fogalmaz meg a felülvizsgálati folyamat elemeit illetően, mely reményeink szerint javítja a felügyelt intézmények tájékozottságát és kockázattudatosságát, a felülvizsgálatokat pedig gördülékenyebbé teszi.

A főbb módosítások a következők:

1. Az útmutató szerkezete alapvetően megváltozott. A gyakorlati szempontok előtérbe helyezésével az útmutató felépítése jobban illeszkedik a felügyeleti felülvizsgálat gyakorlati folyamatához.
2. A lefolytatott SREP vizsgálatok tapasztalatait felhasználva a felügyeleti elvárások megfogalmazása konkrétabb lett a kockázattípusok széles körét, a szavatoló tőke számítását és az 1. pilléres minimumkövetelményeket illetően. Nagyobb hangsúlyt kapott az egyes kockázatok felügyeleti értékelési módszertanának bemutatása.
3. Bizonyos kockázattípusok tekintetében a pótlólagos tőkeelőírás minimuma meghatározásra került arra az esetre, ha hiányos ICAAP módszertan szerint jár el az intézmény.
4. Az ICAAP szemléletmódjához és a 2. pilléres kockázatok szoros kapcsolatához igazodva a diverzifikációs korlátok eltörlésre kerültek a 2. pilléres kockázatok vonatkozásában.
5. A SREP lezárása, valamint a SREP intézkedések pontosítása, részletesen bemutatásra kerültek.

6. A kisintézménynek minősülő hitelintézetekről szóló fejezetben bemutatásra kerültek az eddigi tapasztalatok alapján a hitelintézeti felülvizsgálati folyamat jellegzetességei.
7. A kisintézménynek minősülő hitelintézetek esetében az integrációs tagsággal kapcsolatos tőkeelőírás gyakorlata változott, az integrációkat a jövőben a Felügyelet védelmi képességük alapján minősítési kategóriákba sorolja, és a többlettőke követelményt a minősítési kategóriákhoz rendeli. Kidolgozásra került az integrációk minősítésének módszertana, amely a SREP útmutató 5. sz. mellékletében található.
8. A kisintézményekhez kapcsolódóan külön fejezet került kidolgozásra a befektetési vállalkozásokkal kapcsolatos felülvizsgálati folyamat bemutatására:
 - a. kiemelésre került, hogy a SREP eljárás elsődleges célja nem a többlet tőkekövetelmény meghatározása, hanem a kockázatok csökkentése, a tudatos kockázatkezelés elősegítése;
 - b. nagyobb hangsúlyt kapott, hogy a SREP eljárás keretében is van lehetőség intézkedés előírására;
 - c. pontosításra került a többlet tőkekövetelmény előírásának a módja;
 - d. felhívjuk a befektetési vállalkozások figyelmét, hogy azon esetekben, amikor a tőkekövetelmény mértékét nem a vállalt kockázatok szavatoló tőke igénye, hanem az induló tőke igénye határozza meg, akkor a Felügyeletnek lehetősége van az induló tőke mértékének a megemelésére;
 - e. a feltárt hiányosságokra adható felügyeleti válaszlépések ki lett egészítve egy specifikusan a befektetési szolgáltatási területre jellemző működési kockázati résszel és ugyanígy jártunk el a SREP kérdőív esetében is.

Az ICAAP útmutató lényegesen kevesebb ponton módosult, mint az előzőekben bemutatott SREP útmutató. Az ICAAP útmutató felülvizsgálata során:

1. Részletesebb útmutatást fogalmaztunk meg az első pillérben fedezett kockázatok alatt a hitelkockázat szabályozói tőkeszükségletének sztenderd módszerrel történő számítása során a granularitás kezelésének Felügyelet által elfogadható módszereire.
2. A kártyaelfogadói kockázat fogalmával kiegészítésre került az útmutató.
3. Beépítésre kerültek a nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos szabályok (pillér 3).
4. Átvezetésre kerültek a legutóbbi felülvizsgálat óta elfogadott, hatályba lépett uniós és hazai jogszabályok.

2012. június 19.

Kapcsolódó anyagok

[A SREP és az ICAAP útmutatók 2012. évi aktualizálása](#)
[ICAAP - SREP módszertani útmutatók](#)

Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás – 2012. áprilisi adatok alapján

A részvénytársasági hitelintézetek, hitelintézeti fióktelepek, szövetkezeti hitelintézetek adatainak gyorselemzése csak az idősorokban megjelent legfrissebb adatokra tér ki. A gyorsjelentésben a mérlegadatokat árfolyamszűrten elemezzük, az ettől való eltérést külön jelezzük.

A bankszektor eredménye a 2011. év végi auditált adatok alapján 211,1 milliárd forint veszteség, ami közel 90 milliárd forinttal magasabb az előzetes adatok alapján számítottnál. Az eltérést elsődlegesen a magasabb értékvesztés és céltartalékképzés magyarázza, jelentős részben a végtörlesztés elszámolásához kötődően.

2012. áprilisában a hitelintézetek aktivitása tovább csökkent, de a visszaesés üteme lényegesen kisebb volt a megelőző havinál. A vállalati hitelek állománya csak kevésbé mérséklődött, a háztartásoké azonban megközelítette a megelőző havi mértéket. Az ügyfélbetét állomány áprilisban nagyobb mértékben csökkent, mint amekkora az előző két havi növekedés együttesen volt. A hitelintézetek közvetlen külföldi finanszírozását jelentő állományok visszaesése áprilisban is folytatódott.

A 2012. áprilisi adatokkal egyidejűleg teszi közzé a PSZÁF a hitelintézetek 2011. évi auditált adatait. (A Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet a megindult végelszámolás miatt még nem rendelkezik auditált adatokkal, ezért az összesítésben az előzetes adatai szerepelnek. Az auditált adatok a szektor összesített eredményét csökkenteni fogják.) A hitelintézeti szektor előzetes és auditált adatai között a mérlegfőösszeg tekintetében jellemzően viszonylag kis eltérések mutatkoznak, az eredmény tekintetében azonban számottevő elmozdulások is előfordulhatnak. Ez történt 2011-re vonatkozóan is: a banki (adózás előtti) eredmény 89,9 milliárd forinttal nagyobb veszteséget mutat az előzetes adatok alapján mérténél (ami 121,2 milliárd forint volt). A bankok többségénél a korábbi években tapasztaltak megfelelően a - negatív vagy pozitív - eltérés viszonylag kisebb összegű volt. A szektorszinten jelentős különbség döntően annak köszönhető, hogy a végtörlesztés januári felgyorsulása miatt az ezzel kapcsolatos veszteségek mértéke csak 2012. január végével vált láthatóvá. Emiatt a bankok általában többször korrigálták az előzetes adatokat, két nagybank azonban csak az auditálás során rendezte a végtörlesztés miatti értékvesztés- és céltartalék képzést, ami az előzetes adatokhoz viszonyítva jelentős eltolódást eredményezett. A megképzett tartalék miatti eredmény romlás következtében a bankok saját tőke állománya az auditált adatok szerint 4,7%-kal alacsonyabb, mint az előzetes adatok alapján mért saját tőke.

A fióktelepek (adózás előtti) auditált eredménye 1,4 milliárd forint veszteség, ami lényegesen kedvezőtlenebb az előzetes adatokban jelzett 3,3 milliárd forint összegű nyereségnél. A változást csaknem teljes egészében egyetlen intézmény magyarázza, ahol az auditált eredményadat 4,1 milliárd forinttal kedvezőtlenebb az előzetesként közölnél. Ezen fióktelep esetében az auditálás során megállapított magasabb értékvesztés-/céltartalék képzés

A HITELINTÉZETI SZÉKTOR 2011. ÉVI RÉSZLETES AUDITÁLT ADATAI

A Felügyelet közzétette a hitelintézeti szektor 2011. évi részletes auditált adatait (eszközök, források, eredmény, egyéb).

A Felügyelet ma közzétette a hitelintézeti szektor 2011. évi részletes auditált adatait (eszközök, források, eredmény, egyéb). Az adatok megtekinthetők a [Jelentések, statisztikák/ Statisztikák/Hitelintézeti szektor adatai](#) menüpontban.

2012. június 21.

okozta a változást. Ennek egy része szintén a végtörlesztési veszteségekhez köthető, de jelentős az ezen túlmenő tartalékképzési kötelezettség is az adott fióktelep esetében.

A 2012. áprilisi adatok alapján a hitelintézetek nettó hitelállománya tovább csökkent (0,5%-kal), de ez a visszaesési ütem alacsonyabb volt az előző havi (1,7%-os) zsugorodásnál. Mindamellet korai lenne arról beszélni, hogy a visszaesés trendjében érdemi módosulás következett be. A márciusinál kisebb ütemű visszaesésben fontos szerepet játszott, hogy áprilisban a vállalati hitelek állománya mindössze 0,1%-kal csökkent. A háztartások hitelállományának csökkenési üteme (0,6%) viszont megközelítette az előző havi zsugorodás mértékét. A bankok áprilisi hitelaktivitása a hitelintézeti átlagnál minimálisan kedvezőtlenebb volt (0,6%-os állománycsökkenés). A hitelekben belül a vállalkozói hitelállományuk egy hónap alatt 0,3 %-kal, háztartási hitelállományuk 0,6%-kal esett vissza. Továbbra is jellemző a banki fióktelepek havi hitelaktivitási adatainak volatilitása: hitelállományuk az előző két havi, jelentős mértékű visszaesés után áprilisban 0,8%-kal nőtt. A hitelek között a vállalati hitelek állománya 1,3%-kal bővült, a háztartásiaké 0,4%-kal zsugorodott. A szövetkezeti hitelintézetek hitelaktivitása áprilisban kedvezőbb volt a márciusinál: az előző havi 1,7%-os visszaesés után áprilisban a teljes hitelállomány 0,5%-kal nőtt - a vállalati hitelek állománya 0,7%-kal, a háztartási hiteleké pedig 0,1%-kal.

A hitelintézetek összes ügyfél betétállománya áprilisban nagyobb mértékben (1,6%-kal) zsugorodott, mint amekkora a megelőző két havi együttes emelkedés volt (február: 0,3%, március 1%). A vállalati betétek állományának visszaesése áprilisban (3,1%) gyorsult, a háztartási betétállomány növekedése (0,1%) lassult a márciusihoz képest. A hitelintézeti szektoron belül a fióktelepeknél elhelyezett betétállomány csökkenése kiemelkedően magas (5%) volt, ezen belül is a vállalati betétek állománya csökkent jelentősen (14%-kal). Ez a fióktelepek esetében nem szokatlan mértékű változás.

A hitelintézetek közvetlen, tőkén kívüli külföldi finanszírozásában folytatódott a csökkenő trend: e forráselemek állománya 0,7%-kal lett alacsonyabb, vagyis valamivel kevésbé zsugorodott, mint az előző hónapban (1%). A külföldi finanszírozás súlya ezzel az összes forráson belül kissé tovább (24,8%-ra) mérséklődött. A hitelintézetek külföldi ügyfélbetét állománya 6,2%-kal (42,7 milliárd forinttal), külföldről felvett hitelei 1%-kal (26,1 milliárd forinttal), külföldön kibocsátott értékpapír állományuk 2,5%-kal (24,3 milliárd forinttal) csökkent, miközben a külföldi bankközi betét állomány 1,1%-kal (39,2 milliárd forinttal) emelkedett. A hitelintézeteken belül a bankok közvetlen külföldi finanszírozása 3,9%-kal esett vissza, a fióktelepeké viszont 22,3%-kal emelkedett. A külföldi finanszírozás állománya a fióktelepeknél korábban is számos alkalommal mozdult el lényegesen egyik hónapról a másikra, így például márciusban 12,1%-kal csökkent. A fióktelepek áprilisban megnövekedett közvetlen külföldi finanszírozásában egy fióktelepnek volt meghatározó szerepe, nélküle a fióktelepek külföldi finanszírozása csak mintegy 3%-kal bővült

volna. Az említett fióktelep a többlet finanszírozást látra szóló, valamint rövid lejáratú bankközi betétként gyűjtötte, és döntően rövid lejáratú jegybanki eszközökbe fektette, illetve kisebb részben hazai bankokhoz helyezte ki, rövid lejáratú bankközi betétként.

2012. június 21.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés: Hitelintézeti aktivitás - 2011. évi auditált és a 2012. áprilisi statisztikai adatok](#)

[Részvénytársasági hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2012. áprilisi adatokkal\)](#)

[Hitelintézeti fióktelepek idősorai \(frissítve a 2012. áprilisi adatokkal\)](#)

[Szövetkezeti hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2012. áprilisi adatokkal\)](#)

Gyorselemzés – 2012. áprilisi befektetési szolgáltatói adatok

A gyorselemzés csak a legfrissebb adatokban látható szektorszintű változásokra tér ki.

A befektetési vállalkozások aktivitásának korábbi trendjeiben áprilisban nem történt érdemi elmozdulás: tovább csökken a mérlegfőösszeg, és közben fokozatosan át is strukturálódik a devizaeszközök, illetve devizaforrások javára. Folytatódott az ügyfél értékpapír állomány volumenének növekedése is, ahol szintén jellemző a devizaügyletek térnyerése. Eközben a teljes befektetési szolgáltatói szektor által lebonyolított forgalom áprilisban csökkent a saját számlás forgalom összehúzódása miatt.

BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK

A befektetési vállalkozások idősoraiban a mérlegre és az idegen tulajdonú értékpapírokra vonatkozó havi adatok kerültek publikálásra.

A mérlegfőösszeg áprilisban 6%-kal bővült, amit eszközoldalón a követelésállomány jelentős megugrása, forrásoldalón a rövid lejáratú kötelezettségek állományának növekedése magyarázott. Ezúttal is igaz, hogy a havi szektorszintű változás egyetlen piaci szereplő aktivitásához köthető, ami gyakran előfordul a nagyobb csoporthoz tartozó szolgáltatók jelentős ügyletei nyomán. A havi változás ellenére szektorszinten folytatódott a mérlegfőösszeg trendszerű csökkenése. A mérleg egyes tételei közül csak a pénzeszközök 12-havi átlagállományának alakulása tér el a korábbi pályájától: három hónapja csökken. A mérleg devizaszerkezetének lassú eltolódása a devizaeszközök és források irányába az áprilisban tapasztalt ellentétes hatás dacára is folytatódott.

Az idegen tulajdonú értékpapírok aktuális piaci értéken jelentett állománya áprilisban márciusához hasonló, 3,3%-os növekedést mutatott. Hosszabb idő után mind a forint-, mind a deviza-értékpapírok állománya egyidejűleg, azonban különböző ütemben nőtt. A teljes növekmény túlnyomó részét a forint ér-

tékpapírok, illetve egyetlen szereplő aktivitása magyarázták. A változás intézményi koncentráltága nem meglepő, hiszen a befektetési vállalkozások által kezelt vagyontól mintegy 80%-a három, 97%-a hét piaci szereplőhöz köthető. Az eszközár alakulása és a névérték alapján az állomáynövekedést ebben a hónapban is inkább a volumenhatás, és nem árfolyamhatás magyarázta. A 12-havi átlagos árfolyamértéken vett értékpapír állomány az előző két hónapban tapasztalható mérsékelt csökkenés után ismét növekvő pályára állt. Folytatódott a deviza értékpapírok részesedésének trendszerű növekedése is, amit a forint értékpapírok nagyobb havi állomáynövekedése sem tudott megtörni.

BEFEKTETÉSI SZOLGÁLTATÓK FORGALMA

Az áprilisi forgalom 21%-al csökkent az előző hónaphoz képest és 16%-kal az előző év azonos időszakához képest. A számottevő visszaesés szinte kizárólag a saját számlás forgalomnál, azon belül is a tőzsdén kívüli származtatott forgalomnál, gyakorlatilag négy hitelintézeti formában működő piaci szereplővel összefüggésben, csereügyletek (swap) visszaesése nyomán jelentkezett. A 12-havi összesített forgalom hosszabb ideje tartó trendszerű stagnálás után jelentősebb, 1,3%-os csökkenést mutatott, a forgalom belső szerkezetének alakulásában azonban továbbra sem látható érdemi változás.

2012. június 21.

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – 2012. áprilisi befektetési szolgáltatói adatok](#)

[Befektetési vállalkozások idősorai \(frissítve a 2012. áprilisi adatokkal\)](#)

[Befektetési alapok idősorai \(frissítve: 2012. márciusi adatokkal\)](#)

[Befektetési szolgáltatók kereskedési adatai \(frissítve a 2012. áprilisi adatokkal\)](#)

Több millió olvasója van a mindennapok pénzügyi döntéseit segítő tematikus cikkeknek

Egy éve indult útjára az a Magyarországon egyedülálló, pénzügyi szemléletformáló és tájékoztató program, amely az állami szféra és csaknem két tucat pénzügyi intézmény példaértékű összefogásával jött létre. A Pénziránytű Alapítvány által életre hívott, a Magyar Nemzeti Bank és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete szakmai felügyeletével megvalósuló Mindennapi Pénzügyeink Program (MPP) keretein belül az elmúlt egy évben 22 médiumban közel 600 cikk és önálló szerkesztőségi tartalom jelent meg, amelyek több millió olvasót értek el. A program életre hívója és koordinátora, a Pénziránytű Alapítvány a program jelenlegi szakaszának július végi lezárását követően is tervezi további hasonló programok kialakítását, melynek előkészítését már elkezdte.

Az MPP egy éves működése alkalmából a program szakmai felügyeletét ellátó Magyar Nemzeti Bank (MNB) és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF), valamint a programot támogató pénzügyi szolgáltatók vezető képviselői részvételével június 14-én az MNB székházában megrendezett konferencián a program eddigi eredményeinek áttekintése mellett a lakosság anyagi öngondoskodási, megtakarítási szemléletének fejlesztésével kapcsolatos kérdések kerültek terítékre. A program első évének számszerű eredményei mellett kiemelkedő sikernek tekinthető, hogy 22, a pénzügyi szolgáltatások piacának fő szegmenseit lefedő intézmény fogott össze a jegybankkal és a pénzügyi felügyelettel a hazai pénzügyi kultúra fejlesztése érdekében.

Simor András, az MNB elnöke is az összefogás fontosságára hívta fel a figyelmet. „Szemléletet formálni, gondolkodásmódot alakítani pénz- és időigényes dolog. Az MNB éveken ezelőtt felismerte, hogy a pénzügyi oktatásra fordított kiadások nagyságrendje meg sem közelíti azokat a költségeket és veszteségeket, amelyek az alacsony fokú pénzügyi jártasságból erednek. A feladat azonban akkora, hogy szigetszerű kezdeményezések helyett összefogásra van szükség.”

Balogh László, a PSZÁF alelnöke előadásában kiemelte, hogy a pénzügyek területén a fogyasztói bizalom megtartása és erősítése piaci szempontból is kulcsfontosságú. „A Felügyelet megítélése szerint a pénzügyi fogyasztóvédelem eszközei között fontos helyet foglal el az ügyfelek széles körű, hiteles tájékoztatása és a pénzügyi kultúra fejlesztése. A tudatos és tájékozott fogyasztó ritkábban lesz elszennvedője megtévesztő, tisztességtelen gyakorlatnak, egyben nyitottabb a pénzügyi innovációkra és a kedvező ajánlatokra. Fontos szerep hárul ezért a pénzügyi szolgáltatókra, akik a legtöbbet tehetik az ügyfelek hosszú távú elégedettségéért: többek között a fogyasztói igények megfelelő felmérésével, átlátható termékek kínálatával, tisztességes és világos árazással, a félreértékesítés minimalizálásával, valamint az érthető és pontos, a kockázatokat sem elhallgató tájékoztatással” - hangsúlyozta a Felügyelet alelnöke.

A konferencia programja kitért a hazai pénzügyi kultúra aktuális szintjének és további, elsődlegesen az oktatáson keresztül megvalósítható fejlesztési lehetőségeinek áttekintésére is. A témában rendezett kerekasztal beszélgetés résztvevőinek közös álláspontja szerint a pénzügyi tudatosság fejlesztésének támogatása a hazai pénzügyi szektor fontos feladata, azonban tartós eredmény elérésére csak hosszú távú, jól kidolgozott és összehangolt programok végrehajtásával van lehetőség.

A Mindennapi Pénzügyeink Program a kezdeményezést koordináló Pénziránytű Alapítvány szándéka szerint tovább folytatódik. A program első szakasza júliusban véget ér ugyan, de az alapítvány a közelmúltban a hazai meghatározó médiavállalatok részére eljuttatott felhívás keretében keresi további, hasonló célú projektek kialakításának lehetőségét.

A Mindennapi Pénzügyeink Program első éve során áttekintett témakörökhöz kapcsolódó sajtóanyagok elérhetők a program internetes honlapján (www.mindennapipenzugyeink.hu) és facebook oldalán ([FB/mindennapipenzugyeink](https://www.facebook.com/mindennapipenzugyeink)).

Budapest, 2012. június 14.

Sajtóközlemény: Több millió olvasója van a mindennapok pénzügyi döntéseit segítő tematikus cikkeknek

Amit az egységesített értékpapír hozammutatóról tudni kell!

Az egységesített értékpapír hozammutató (EHM) - hasonlóan, mint a betétek esetében az EBKM – az értékpapírok hozamadatainak összehasonlítására szolgál.

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és – hozamgaranciával vagy hozamvédelemmel ellátott, nyilvánosan forgalomba hozott befektetési jegyek esetében, ha az értékpapír kamata vagy hozama a kibocsátó által a még hátralévő teljes futamidőre megállapításra került, a kibocsátó köteles kiszámítani és közzétenni az EHM-et.

Kibocsátó lehet befektetési vállalkozás, hitelintézet, befektetési alapkezelő, valamint az a szervezet, amely törvény alapján forgalmazó hitelintézet igénybevétele nélkül jogosult saját kibocsátású értékpapírt forgalomba hozni.

MIT MUTAT PONTOSAN AZ EGYSÉGESÍTETT ÉRTÉKPAPÍR HOZAMMUTATÓ (EHM)?

A hátralévő futamidőre eső kamatot fejezi ki százalékos, a befektetők számára összehasonlítható formában, azon értékpapírok esetén, amelyeknél a hátralévő futamidőre a kamat vagy a hozam a kibocsátó által megállapításra került.

A mutató a hozamot évesítetten, 365 napos bázison fejezi ki, két tizedesjegy pontossággal.

Az EHM számításánál a hozam összege csak a ténylegesen jóváírandó összeget tartalmazza. Ha a kifizetendő hozamot bármilyen jogcímen - pl. jutalék, díj - levonás terheli, azt az EHM-ben bemutatott hozam már nem tartalmazza. Ez alól kivételt jelent a kamatadó-fizetési kötelezettség, azt a hozam még tartalmazza.

Példával szemléltetve:

Kötvény névértéke	Teljes futamidőre vonatkozó kamatláb	Kötvény futam-ideje	Kamat a futamidő végén	EHM (365 napra)
100 000 Ft	10 %	1,5 év	10 000 Ft (10 %)	6,55 %

Azaz, ha Ön 100 000 Ft-ért vesz egy 100.000 Ft névértékű kötvényt annak kibocsátásakor, melyre a kibocsátó a teljes 1,5 éves futamidőre 10 %-os kamatlábat állapít meg, akkor a futamidő végén Önt 10 000 Ft összegű kamat illeti meg. Az EHM mutató 6,55%-os értéke azt fejezi ki, hogy mekkora a kötvény hozama (kibocsátáskor) egy évre vetítve.

AZ ÉRTÉKPAPÍROK HOZAMÁNAK KÖZZÉTÉTELE

Az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségben ki kell függeszteni a következőket:

- az értékpapír-hozam számításának képletét,
- a kamat-, illetve hozamfizetés időpontjait,
- a rövidítés feltüntetésével (EHM) két tizedes pontossággal az EHM értékét,
- minden olyan tény, információt, feltételt, amely kihatással van az értékpapír alapján kifizetett összegre.

Amennyiben az értékpapírügyletre vonatkozó ajánlatban vagy kereskedelmi kommunikációban az ügyletre vonatkozó kamat, konkrét hozam vagy bármilyen költség megjelenik, közvetlenül ezt követően szerepelnie kell - legalább ugyanolyan méretben és megegyező megjelenítésben, az EHM rövidítés feltüntetésével két tizedesnyi pontossággal - illetőleg jól érthetően el kell hangzania az EHM mértékének is.

Az EHM-ről, a betéti kamat, az értékpapír hozama számításáról és közzétételéről a 82/2010. (III.25) Korm. rendelet szól.

2012. június 6.

[Amit az egységesített értékpapír hozammutatóról tudni kell!](#)

Az otthonteremtési kamattámogatás fizetési késedelembe esett adósok számára

Annak érdekében, hogy a jelzáloghitelek törlesztése miatt bajba jutott devizahitelesek megoldást találhassanak helyzetükre – meghatározott feltételek teljesülése esetén – állami kamattámogatást vehetnek igénybe. A konstrukció lényege, hogy az állam a felvett forint kölcsönök kamatfizetéséhez kamattámogatást nyújt, a futamidő első 5 évében.

MILYEN CÉLOKRA VEHETŐ IGÉNYBE AZ OTTHONTEREMTÉSI KAMATTÁMOGATÁST?

A kamattámogatás kizárólag forint alapú kölcsönökhöz igényelhető, ahol a kamat, a költség, valamint a tőke törlesztése is csak forintban történik. A hitelcélok az alábbiak lehetnek:

- késedelmes jelzáloghitellel vagy felmondott kölcsönrel terhelt lakóingatlan megvásárlása;
- a hátralékkal rendelkező hiteladós a meglévő ingatlant értékesíti, és kisebb lakást vásárol;
- olyan forintkölcsön, amit az adós késedelmes, lakóingatlanl fedezett devizaalapú jelzáloghitel kiváltására vesz fel.

Jó, ha tudja...

Ha Önnek devizahitele van, csak akkor vehet igénybe kamattámogatást, ha devizahitelét először forint hitellé alakítja át. Ilyen esetben a hitelintézetek a devizahitelt 2012. augusztus 31-éig az MNB által meghirdetett 2012. május 15. és 2012. június 15. között irányadó deviza középárfolyamok átlagán váltják át forinthitelre.

MEDDIG ÉS HOL LEHET IGÉNYELNI AZ OTTHONTEREMTÉSI KAMATTÁMOGATÁST?

Az otthonteremtési kamattámogatás a késedelmes hitellel terhelt lakóingatlan és a kisebb lakás megvásárlásához, valamint a késedelmes devizahitel kiváltására folyósított forinthitelhez 2012. december 31-éig igényelhető.

A lakóingatlannal fedezetett késedelmes deviza jelzáloghitel kiváltására felvett forintkölcson kamatainak megfizetéséhez az otthonteremtési kamattámogatás iránti kérelmet

- a késedelmes deviza jelzáloghitel forinthitelre átváltásával egyidejűleg, vagy
- ha 2012. április 14. előtt történt meg a forintosítás, akkor a 25% elengedésére irányuló kérelem benyújtásával egyidejűleg

lehet benyújtani.

A kamattámogatott kölcsönt annál a pénzügyi intézménynél lehet igényelni, amely a késedelmessé vált vagy felmondott jelzáloghitelt eredetileg folyósította. Abban az esetben, ha a korábbi kölcsönszerződést pénzügyi vállalkozással kötötték, az ügyfél másik hitelintézethez (bankhoz, takarékszövetkezethez) is fordulhat.

MELY ESETEKBE NEM LEHET IGÉNYBE VENNİ A LEHETŐSÉGET?

- a lakás-előtakarékossági szerződés alapján folyósított lakáskölcsönre és áthidaló kölcsönre,
- lejárt tőketartozás esetén,
- késedelmes devizahitel kiváltására, amennyiben az adós korábban fizetéskönnyítési lehetőséget vett igénybe (és jelenleg is annak hatálya alatt áll), azonban az ebből eredő kötelezettségeinek - a mindenkori minimálbér összegét elérő mértékben - 90 napot meghaladóan nem tett eleget.

Szintén nem igényelhető a kamattámogatás a késedelmes vagy felmondott kölcsönrel terhelt lakóingatlan megvásárlásához, ha az igénylő vagy annak házastársa, élettársa, gyermeke vagy a vele együtt költöző családtagjai

- rendelkeznek másik lakástulajdonnal vagy állandó lakáshasználati joggal, vagy ezen jogok bejegyzésére már kérelmet nyújtottak be a Földhivatalnál,
- önkormányzati tulajdonban lévő, vagy szolgálati jogviszonyhoz, illetve munkakör-

höz kötött lakásra bérleti jogviszonnyal vagy lízingbe vett lakással rendelkeznek.

- Nem kizáró ok, (tehát igényelhető a kamattámogatás) abban az esetben, ha az igénylő, annak házastársa, élettársa, kiskorú gyermeke, valamint vele együttköltöző családtagjának
- együttesen egy másik ingatlanban is rendelkeznek maximum 50% tulajdoni hányaddal, amelyhez tulajdonközösség megszüntetése vagy öröklés útján jutottak,
- ha a lakás lebontását az építésügyi hatóság már engedélyezte, vagy
- öröklés vagy ajándékozás útján került a tulajdonába, de azon másnak haszonélvezete van és a haszonélvező bent is lakik.

A KAMATTÁMOGATÁS ÁLTALÁNOS, MINDHÁROM HITELTÍPUSRA VONATKOZÓ FELTÉTELEI

- az otthonteremtési kamattámogatással megvásárolt ingatlanban a támogatott személy legalább 50%-ban tulajdonos, melyet az ingatlan megvásárlását követő 30 napon belül, 3 hónapnál nem régebbi tulajdoni lap hiteles másolatával igazol;
- ingatlan vásárlása esetén az eladó és a vevő nem lehetnek egymás közeli hozzátartozói;
- a támogatást igénylő hozzájárul ahhoz, hogy személyes adatait (pl. lakcím, személyazonosító okmány száma stb.) a hitelintézet a Magyar Államkincstárnak átadja.

AZ OTTHONTEREMTÉSI KAMATTÁMOGATÁS MÉRTÉKE

Az otthonteremtési kamattámogatás mértékét az állampapír-hozam (vagy az Államadósság Kezelő Központ által közzétett referenciahozam) alapján kalkulálják. A kamattámogatásban részesülőnek a támogatás időszakában tehát az alábbi mértékekkel csökkentett kamatot kell fizetniük a felvett hitelük után:

Hitelcélok, melyekre kamattámogatás igényelhető	a kamattámogatás mértékének évenkénti változása				
	1 év	2 év	3 év	4 év	5 év
Késedelmes vagy felmondott jelzáloghitellel terhelt ingatlan vásárlása	50%	50%	45%	40%	35%
Meglévőnél kisebb lakás megvásárlása	50%	45%	40%	35%	30%
Késedelmes devizahitel kiváltására felvett forint-kölcsön	50%	45%	40%	35%	30%

Jó, ha tudja, hogy...

a hitelintézet – szerződés szerinti teljesítés esetén – olyan ügyleti kamatot számíthat fel, mely legalább egy évig fix. Mértéke perióduson belül nem változtatható, és nem haladhatja meg a kamattámogatás számításához kalkulált állampapír- vagy referenciahozamot.

Amennyiben az aktuális időtartamra meghatározott ügyleti kamat, adós által fizetett része 6% alá csökken, akkor az állam által fizetett kamattámogatás mértéke oly mértékben csökken, hogy a támogatott személy által fizetett rész elérje a 6%-ot. Amennyiben az ügyleti kamat 6 % alá csökken, az adós a teljes ügyleti kamatot fizeti.

Az otthonteremtési kamattámogatásra vonatkozó egyes speciális feltételeket az alábbi táblázat foglalja össze:

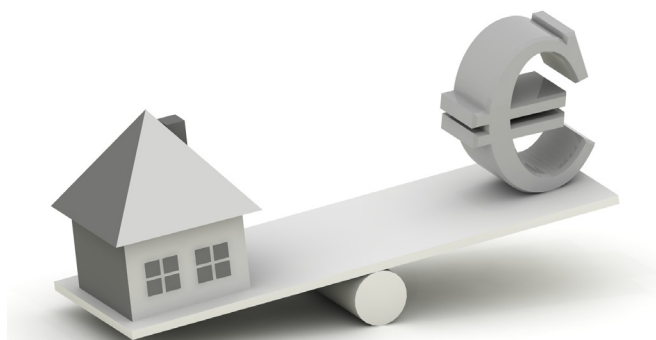
Hitelcél	Meddig vehető igénybe?	Az igénybe vétel speciális feltételei hitelcélok szerint	Az ingatlan forgalmi értéke	Pénzügyi feltételek
Késedelmes jelzáloghitellel vagy felmondott kölcsönrel terhelt lakóingatlan megvásárlása	2012. december 31-éig igényelhető	- megvásárolni szándékozott ingatlanra felvett hitel 2012. 04.14-én 180 napon túl késedelmes, vagy - a hitelt felmondták, - a késedelem összege meghaladja a 2012. április 14-én érvényben lévő minimálbér összegét, - a hitelező hozzájárulása az adásvételi szerződés megkötéséhez (ennek feltétele, hogy az ingatlan vételárát az adós a hitele törlesztésére fordítja, ill. a maradék tartozástól a pénzügyi szolgáltató eltekint)	- a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában: - Budapesten és a megyei jogú városokban max. 15 m Ft, - egyéb településeken max. 10 m Ft	- A vételárhoz felvett kamattámogatott kölcsön összege nem lehet több, mint - Budapesten és a megyei jogú városokban max. 10 m Ft, - egyéb településeken max. 7 m Ft
A hátralékos hiteladós által a meglévőnél kisebb lakás vásárlása		- a jelzáloghitel törlesztési késedelme 2012.04.14-én meghaladta a 90 napot, - az adós 50%-ban tulajdonosa a meglévő ingatlannak és min.6 hónapja ez a bejelentett lakóhelye, - a hátralékos adós (vele egy háztartásban élő közeli hozzátartozója) másik lakóingatlanban nem rendelkezik tulajdoni hányaddal kivéve, ha ahhoz öröklés v. ajándékozás útján, haszonélvezettel terhelt juttott és a haszonélvező bent lakik, - a megvásárolni szánt lakás energetikai besorolása a korábbival azonos vagy jobb, - a hitelező hozzájárulása az adásvételi szerződés megkötéséhez (ennek feltétele, hogy az ingatlan vételárát az adós a hitele törlesztésére fordítja, ill. a maradék tartozástól a pénzügyi szolgáltató eltekint)	a megvásárolni szánt lakás mérete kisebb és forgalmi értéke alacsonyabb a meglévőnél	
Lakóingatlan fedezetű késedelmes deviza jelzáloghitel kiváltására felvett forintkölcsön		- a késedelem 2012.04.14-én meghaladta a 180 napot, - a szerződést még nem mondta fel az intézmény (nincs végrehajtás bejegyzve), - a késedelem összege meghaladja a minimálbér közterhekkel csökkentett mértékét, - az adósnak az ingatlan a bejelentett lakóhelye és életvitelszerűen ott is lakik, - az adós min.1 gyermeket nevel	a késedelmes devizahitel szerződés megkötésének időpontjában Budapesten max. 20 m Ft, egyéb településeken max. 15 m Ft	Az egyéb feltételek fennállása esetén a pénzügyi intézmény köteles az érintett kölcsönt forintra átváltani és az átváltás napján a követelés 25%-át elengedni. Ezzel kapcsolatosan a bank nem számolhat el költséget.

Jó, ha tudja, hogy ...

devizahitel kiváltására felvett kölcsön kamatainak megfizetéséhez igénybe vehető kamattámogatás esetén mód van arra, hogy a hátralékos hitelt átütemezze úgy, hogy a kamattámogatás időtartama alatt a támogatott személy csak a kölcsön kamatát törleszthesse. Azonban, ha fizetési kötelezettségeinek 60 napot meghaladóan nem tesz eleget, ezt követően részére a kamattámogatás tovább nem nyújtható.

2012. június

[Az otthonteremtési kamattámogatás fizetési késedelembe esett adósok számára](#)

Az otthonteremtési kamattámogatás új lakás vásárlásához, építéséhez, valamint használt lakás vásárlásához, korszerűsítéséhez

Meghatározott feltételek teljesülése esetén otthonteremtési kamattámogatás vehető igénybe új lakás vásárlásához, építéséhez, valamint használt lakás vásárlásához, korszerűsítéséhez. A konstrukció lényege, hogy az állam a forint kölcsönök kamatainak megfizetéséhez kamattámogatást nyújt, a futamidő első 5 évében.

Jó, ha tudja, hogy...

Az otthonteremtő kamattámogatás kizárólag forint hitelhez igényelhető. Ezeknél a hiteleknel a kamat, a költség, valamint a tőke törlesztése is csak forintban történhet.

**MELY INGATLANOK VÁSÁRLÁSÁRA/ÉPÍTÉSÉRE/
KORSZERŰSÍTÉSÉRE LEHET IGÉNYELNI AZ OTTHONTEREMTÉSI
KAMATTÁMOGATÁST?**

Az alábbi táblázat foglalja össze azokat a hitelcélokat és a kapcsolódó feltételeket, melyek fennállása esetén igényelhető az otthonteremtési kamattámogatás.

Kamattámogatás igényelhető	Feltétele	Mekkora lehet az ingatlan értéke?	Mekkora lehet a felvett kölcsön összege?
Új lakás vásárlására	2010. január 1-jét követően kiadott használatbavételi engedély, melyet a kamattámogatás iránti kérelem benyújtását megelőzően adtak ki	új lakás (ÁFA-t tartalmazó telekár nélküli) vételára (építés esetén bekerülési költsége) nem haladhatja meg a 30 millió Ft-ot.	max. 10 millió Ft
Új lakás építésére	az ingatlanra az építési engedélyt 2010. január 1-jét követően adták ki, de amely a kamattámogatási igény benyújtásának időpontjáig még nem rendelkeztett használatbavételi engedéllyel		
Használt lakás vásárlására	- a legalább komfortos lakást 2012. március 6-át követően vásárolták - az ingatlan eladója nyilatkozik arról, hogy az eladott lakás helyett 12 hónapon belül másik lakást vásárol	A használt lakás vételára nem haladhatja meg a 15 millió Ft-ot.	max. 6 millió Ft
Lakáskorszerűsítési munkákra	a korszerűsítési munkákat a kérelem benyújtásának időpontjában még nem kezdték el	A korszerűsített lakás értéke nem lehet több, mint 15 millió Ft (ÁFA-val növelt érték).	

Jó, ha tudja, hogy...

a költségek igazolására bemutatott számlákat a támogatott köteles az adásvételi szerződés megkötése vagy a használatbavételi engedély kiadása vagy korszerűsítés esetén a munkák elkészültének bejelentését követően öt évig megőrizni. A benyújtott számlák valódiságát az adóhatóság akár a helyszínen is ellenőrizheti.

**MELY ESETEKBEN NEM LEHET IGÉNYBE VENNİ A
LEHETŐSÉGET?**

- a lakás-előtakarékossági szerződés alapján folyósított lakáskölcsönre és áthidaló kölcsönre,
- meglévő kölcsöntartozás kiegyenlítésére szolgáló kölcsönökhöz és
- lejárt tőketartozás esetén, ha a tőke törlesztése a kölcsön-szerződés felmondása miatt esedékessé vált, valamint, ha a késedelem mértéke meghaladta a 30 napot.

A KAMATTÁMOGATÁS EGYÉB FELTÉTELEI

- a kamattámogatással épített, vásárolt vagy korszerűsített ingatlanban a támogatott személy legalább 50%-ban tulajdonos, melyet az ingatlan megvásárlását követő 30 napon belül, 3 hónapnál nem régebbi tulajdoni lap hiteles másolatával igazol;
- építés esetén a támogatott vállalja, hogy az otthonteremtési kamattámogatásra vonatkozó szerződés megkötésétől számított egy éven belül a lakásban/ingatlanban lakóhelyet létesít, és ezt lakcímkártyával igazolja;
- ingatlan vásárlása esetén az eladó és a vevő nem lehetnek egymás közeli hozzátartozói;
- a támogatást igénylő hozzájárul ahhoz, hogy személyes adatait (pl. lakcím, személyazonosító okmány száma stb.) a hitelintézet a Magyar Államkincstárnak átadja.

A KAMATTÁMOGATÁST IGÉNYLŐRE VONATKOZÓ FELTÉTELEK

Az igénylő

- saját maga (házastársak vagy élettársak esetén legalább az egyik fél) legalább 180 napja rendelkezik folyamatos társadalombiztosítási jogviszonnyal, és ezt 15 napnál nem régebbi okirattal igazolja,
- szerepel az adóhatóság által vezetett köztartozásmentes adatbázisban, továbbá
- 15 napnál nem régebbi okirattal igazolja, hogy az állami adó- és vámhatóságnál nincs nyilvántartott köztartozása.

Jó, ha tudja, hogy ...

az otthonteremtési kamattámogatást legkésőbb 2014. december 31-éig lehet írásban igényelni annál a hitelintézeteknél, amely az otthonteremtési kamattámogatás folyósítására a Kincstárral szerződést köt.

AZ OTTHONTEREMTÉSI KAMATTÁMOGATÁS MÉRTÉKE

Az otthonteremtési kamattámogatás mértékét az állampapírhoz (vagy ha ez nem lehetséges, az Államadósság Kezelő Központ /ÁKK Zrt/ által közzétett referenciahozam) alapján kalkulálják. A kamattámogatásban részesülőnek a támogatás időszakában tehát az alábbi mértékekkel csökkentett kamatot kell megfizetnie a felvett hitele után.

Az otthonteremtési kamattámogatás mértéke az állampapírhozam százalékában:

Hitelcélok, melyekre a kamattámogatás igényelhető	a kamattámogatás mértékének évenkénti változása									
	1 év		2 év		3 év		4 év		5 év	
	2 gyermek	2-nél több gyermek	2 gyermek	2-nél több gyermek	2 gyermek	2-nél több gyermek	2 gyermek	2-nél több gyermek	2 gyermek	2-nél több gyermek
Új lakás építése/vásárlása	60%	70%	55%	65%	50%	60%	45%	55%	40%	50%
Használt lakás vásárlása/ korszerűsítése	50%		45%		40%		35%		30%	

Jó, ha tudja, hogy...

a hitelintézet – szerződés szerinti teljesítés esetén – olyan üzleti kamatot számíthat fel, amely legalább egy évig fix. Mértéke perióduson belül nem változtatható, és nem haladhatja meg a kamattámogatás számításához kalkulált állampapír- vagy referenciahozamot.

Amennyiben az aktuális időtartamra meghatározott üzleti kamat adós által fizetett része 6% alá csökken, akkor az állam által fizetett kamattámogatás mértéke oly mértékben csökken, hogy a támogatott személy által fizetett rész elérje a 6%-ot. Amennyiben az üzleti kamat 6 % alá csökken, az adós a teljes üzleti kamatot fizeti.

2012. június

[Az otthonteremtési kamattámogatás új lakás vásárlásához, építéséhez, valamint használt lakás vásárlásához, korszerűsítéséhez](#)

Új válságkezelési intézkedések a bankmentések kiváltására

A pénzügyi válság rávilágított: az állami szervek nincsenek megfelelően felkészülve arra, hogy globális piacokon működő, gyenge lábakon álló bankokat kezeljenek. Az állampolgárok és a vállalkozások számára létfontosságú pénzügyi szolgáltatások fenntartása érdekében a kormányoknak korábban soha nem látott mértékben kellett közpénzekből tőkét juttatniuk a bankoknak, illetve garanciákat vállalniuk: 2008 októbere és 2011 októbere között az Európai Bizottság 4 500 milliárd EUR (az uniós GDP 37%-ának megfelelő) értékű állami támogatást hagyott jóvá pénzügyi intézmények tekintetében. Ezen az áron sikerült ugyan elkerülni a bankok tömeges csődjét és a gazdasági zavarokat, de az adófizetőkre hárult a romló államháztartási pozíciók terhe, és nem oldódott meg a bajba jutott, nagy, nemzetközi bankok kérdése sem.

Az Európai Bizottság által a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozóan ma elfogadott javaslatok változást hoznak e téren. E kezdeményezések révén a jövőben a hatóságok rendelkezésére fognak állni azok az eszközök, amelyekkel érdemben tudnak fellépni még a problémák felmerülése előtt, vagy a folyamat korai szakaszában, ha szükséges. Másrészt arra az esetre, ha egy bank pénzügyi helyzete a helyrehozhatóságot meghaladó mértékben megrendül, a javaslat garantálja, hogy a bank kritikus funkciói úgy legyenek megmenthetők, hogy a csődbe ment bank átszervezésének és szanálásának költségeit a bank tulajdonosai és hitelezői viseljék, ne pedig az adófizetők.

Barroso elnök a következőket nyilatkozta: „Az EU teljes mértékben teljesíti a G20-ak keretében tett kötelezettségvállalásait. Két héttel a Los Cabosban megrendezésre kerülő csúcstól a Bizottság olyan javaslatot terjeszt elő, amelynek segítségével az adófizetők és gazdaságaink meg tudjuk óvni a jövőbeni esetleges bankcsődök hatásaitól. Ez a javaslat alapvető lépést jelent az EU-n belüli bankunió felé, és felelősségteljesebb teszi a bankszektort. Egymástól független gazdaságaink megerősítése és további integrációja érdekében végzett munkánk során hozzájárul a jövőbeli stabilitáshoz és az EU-ba vetett bizalom erősödéséhez.”

A belső piacért és a szolgáltatásokért felelős biztos, Michel Barnier kijelentette: „A pénzügyi válság nagyon sokba került az adófizetőknek. A ma előterjesztett javaslattal teljesítjük a G20-ak keretében a pénzügyi szabályozás javítására vonatkozóan tett kötelezettségvállalásunkat. Megfelelő eszközöket kell adnunk az állami hatóságok kezébe ahhoz, hogy kezelni tudják a jövő bankválságait. Más különben újfent az állampolgároknak marad majd a számla kifizetése, miközben a kimentett bankok a korábbiak szerint folytathatják tevékenységüket, tudván azt, hogy úgymint ők kimentik majd őket.”

A JAVASLAT FŐ ELEMEI:

A SZANÁLÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOZÁSI KERET

A szabályozási keret azon erőfeszítésekre épül, amelyeket egyes tagállamok a saját szanálási rendszerük javítására tettek a közelmúltban. Az uniós keret a legfontosabb szempontokból megerősíti a nemzeti erőfeszítéseket, és biztosítja a szanálási eszközök életképességét Európa integrált pénzügyi piacain.

A javaslatban szereplő eszközök elkülönülnek „megelőzési”, „korai beavatkozási” és „szanálási” hatáskörök szerint, amelyek közül a hatóságok a helyzet romlásához igazodva választják ki az egyre mélyrehatóbb eszközöket.

1. Felkészülés és megelőzés:

- A szabályozási keret egyrészt helyreállítási terv készítését írja elő a bankok számára. Ebben a bankok meghatározzák azokat az intézkedéseket, amelyeket életképességük visszaállítása érdekében hoznának pénzügyi helyzetük romlása esetén.
- Másrészt a bankok szanálásáért felelős hatóságoknak szanálási tervet kell készíteniük, amelyben opciókat vázolnak fel a kritikus állapotba került, a továbbiakban már nem életképes bankok kezelésére vonatkozóan. (A szanálási terv többek között a szanálási eszközök alkalmazásának és a kritikus funkciók fenntartását szolgáló megoldások részleteit tartalmazza.) A helyreállítási és szanálási tervet mind csoportszinten, mind a csoportban részt vevő egyes intézmények szintjén el kell készíteni.
- Harmadrészt, amennyiben a hatóságok a tervezési folyamat során szanálhatósági akadályokat tárnak fel, feloszólhatják a bankot jogi vagy működési struktúrájának módosítására annak érdekében, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel szanálható legyen anélkül, hogy a kritikus funkciókban kárt okoznának, a pénzügyi stabilitást veszélyeztetnék vagy költséget okoznának az adófizetőknek.
- Végezetül a válság súlyosbodásának korlátozása és a csoport egészére értelmezett pénzügyi stabilitás gyors javítása érdekében a pénzügyi csoportok csoporton belüli támogatási megállapodásokat köthetnek. Ily módon a csoportban működő intézmények – amennyiben megkapják ehhez a jóváhagyást felügyeleti hatóságoktól és a megállapodás részes feleinek részvényeseitől – (kölcsönök, garanciavállalások vagy az ügyletek fedezeteként felhasználható eszközök rendelkezésre bocsátása útján) támogatást nyújthatnak a csoport pénzügyi nehézségekkel küzdő tagjainak.

2. Korai beavatkozás

A korai felügyeleti beavatkozás révén a pénzügyi nehézségek kezelése már felmerülésük pillanatában megkezdődik. A korai felügyeleti hatáskörök gyakorlására akkor kerül sor, ha egy intézmény nem teljesíti vagy valószínűsíthetően megsérti a tőkekövetelményre vonatkozó előírásokat. A hatóságok az intézmény részére előírhatják a helyreállítási tervben szereplő intézkedések végrehajtását, intézkedési programot és menetrendet dolgozhatnak ki a terv végrehajtására, részvényesi közgyűlés összehívásáról rendelkezhetnek a sürgős döntések meghozatala céljából, és kötelezhetik az intézményt arra, hogy dolgozzon ki tervet a hitelezői felé fennálló adóssága átstrukturálására.

Ezenfelül, amennyiben a pénzügyi helyzet jelentősen romlik és a fent vázolt eszközök nem elégségesek a helyzet megfordítására, a felügyelet meghatározott időre rendkívüli ügyvezetőt is kinevezhet a bankhoz. A rendkívüli ügyvezető elsődleges feladata a pénzügyi helyzet, illetve a helyes és prudens üzletvitel helyreállítása.

3. Szanalási hatáskörök és eszközök

Szanálásra akkor kerül sor, ha a megelőzési és korai beavatkozási intézkedésekkel nem sikerül megakadályozni a helyzet olyan mértékű súlyosbodását, amelynek következtében a bank csődbe jut vagy valószínűsíthetően csődbe jut. Amennyiben a felügyelet megállapítja, hogy nincs mód a bank csődjének megakadályozására, és közérdek (pl. a kritikus banki funkciókhoz való hozzáférés, a pénzügyi stabilitás, az államháztartás egyensúlya) forog veszélyben, a hatóságok átveszik az intézmény irányítását és meghatározó szanalási intézkedéseket tesznek.

A harmonizált szanalási eszközök és hatáskörök és mind a csak tagállami szinten, mind a több tagállamban tevékenykedő bankok számára előzetesen elkészített szanalási tervek együttesen biztosítani fogják, hogy a nemzeti hatóságoknak minden tagállamban azonos eszközök és ütemtervek álljanak rendelkezésére a bankcsődök kezelésére. A részvényesek és a hitelezők jogainak ezen eszközökkel járó korlátozását a pénzügyi stabilitás, a betétesek és adófizetők védelmének elsődrendű szükséglete indokolja. A jogok korlátozását ugyanakkor biztosítékok övezik, amelyek kizárják a szanalási eszközökkel való visszaélés lehetőségét.

A legfontosabb szanalási eszközök:

- A tevékenység értékesítése, amelynek keretében a hatóságok a csődbe jutott bankot vagy annak egy részét eladják egy másik banknak;
- Hídintézmény közbeiktatása, amelynek részeként beazonosítják a bank jó eszközeit és létfontosságú funkciót, majd ezeket leválasztják és egy új bankhoz (hídbank) telepítik, amelyet eladnak egy másik félnek. A régi bankot ezt követően a rossz eszközeivel és nem alapvető funkcióival rendes fizetésektelenségi eljárás keretében felszámolják;
- Az eszközkelkülönítés alkalmazásával a bank rossz eszközeit egy eszközkezelő társaságra ruházzák át. Ezzel az eszközzel megtisztíthatók a bankok mérlegei. Annak érdekében, hogy ezt az eszközt ne kizárólag mint állami támogatási eszközt alkalmazzák, a szabályozási keret előírja azt is, hogy csak egy másik eszközzel (hídbank, tevékeny-

ség-értékesítés vagy adósság-leírás) együtt alkalmazható. Ezáltal biztosítható, hogy a banknak nyújtott támogatáshoz szerkezetátalakítási feltétel is kapcsolódjon;

- A hitelezői feltőkésítés (bail-in) esetében a bank feltőkésítésére a részvényesek kizorításával vagy részesedésük felhígításával kerül sor, a hitelezői követeléseket pedig csökkentik vagy részvényekké alakítják át. Ily módon az az intézmény, amelyre nem sikerült magánszektorbeli felvásárlót találni, vagy amelynek feldarabolása nem megoldható, továbbra is nyújthatná az alapvető szolgáltatásokat anélkül, hogy közpénzből kellene feltőkésíteni (bail-out), a hatóságoknak pedig lenne idejük a szerkezetátalakításra vagy egyes tevékenységek rendezett leépítésére. Ebből a megfontolásból a bankoknak forrásaik egy részét hitelezői feltőkésítésére alkalmas eszközök formájában kellene tartaniuk. Amennyiben élnek vele, az eszközöket a követelések kielégítési sorrendje szerint előre meghatározott rendben írják le annak érdekében, hogy az intézmény visszanyerje életképességét.

NEMZETI HATÓSÁGOK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

Az uniós bankok és a több tagállamban tevékenykedő csoportok kezelése érdekében a szabályozási keret a felkészülés, beavatkozás és szanalás minden szakaszában javítja a nemzeti hatóságok közötti együttműködést. A csoportszintű szanalási hatóság vezetésével és az Európai Bankhatóság (EBH) részvételével szanalási kollégiumok jönnek létre. Az EBH elősegíti a közös fellépéseket és szükség esetén kötelező erővel bíró közvetítőként jár el. Ez teremti meg a több tagállamban tevékenykedő szereplők egyre inkább integrált uniós szintű felügyeletét, amelynek további lehetőségeit az európai felügyelet felülvizsgálatának keretében az elkövetkező évek folyamán kell feltárni.

A SZANÁLÁS FINANSZÍROZÁSA

A szanalási eszközök működtetése bizonyos összegű finanszírozást igényel. Amennyiben például a hatóságok hídbankot hoznak létre, annak működtetéséhez tőkére vagy rövid lejáratú kölcsönre lesz szükség. Amennyiben piaci finanszírozás nem elérhető, és a szanalási intézkedések állami finanszírozását elkerülendő, a szanalási alapok nyújtanak majd finanszírozást. Ezen alapok a bankoktól gyűjtenek majd a bankok kötelezettségeihez és kockázati profiljukhoz igazodó hozzájárulásokat. Az alapoknak 10 év alatt kell elegendő, a fedezett betétek 1%-ának megfelelő kapacitást kiépíteniük. A szanalási alapok kizárólag rendezett szerkezetátalakítás és szanalás támogatásának céljára használhatók fel, bankok kimentésére nem. Az egyes tagállami szanalási alapok együttműködnének egymással, például a több tagállamban tevékenykedő bankok szanalásának finanszírozásában.

A források optimális hasznosítása érdekében a szanalási irányelv számol a 27 betétbiztosítási rendszerben már most is rendelkezésre álló forrásokkal. A betétbiztosítási rendszerek – a szanalási alapok mellett – a lakossági betétesek védelméhez fognak finanszírozást biztosítani. A maximális szinergia érdekében a tagállamok akár össze is vonhatják majd a betétbiztosítási rendszerüket a szanalási alappal, feltéve, hogy rendelkezésre állnak a szükséges garanciák arra, hogy csőd esetén a rendszer képes lesz kártalanítani a betéteseket.

ELŐZMÉNYEK

A válság egyértelműen bebizonyította, hogy az egy banknál felmerülő problémák a teljes pénzügyi szektorra kiterjedhetnek, bármely ország határain túlra. Az is kiderült, hogy nem állt rendelkezésre olyan rendszer, amellyel kezelni lehetett volna a nehézségekkel küzdő pénzügyi intézményeket. Nagyon kevés olyan szabály létezik, amely meghatározza, hogy banki válság esetén a hatóságoknak milyen intézkedéseket kell hozniuk. A G20 országai ezért állapodtak meg abban, hogy válság-megelőzési és válságkezelési kereteket kell létrehozni.

A pénzügyi válság egyértelműen bizonyította, hogy szilárdabb válságkezelési szabályozásra van szükség nemzeti szinten, valamint hogy a határokon átnyúló bankcsődök kezelésére alkalmazhatóbb rendszert kell felállítani. A válság során számos tekintélyes

bank csődje következett be (Fortis, Lehman Brothers, izlandi bankok, Anglo Irish Bank, Dexia), amelyek felfedték a meglévő szabályozás súlyos hiányosságait. Rendezett felszámolás megszervezését lehetővé tevő mechanizmusok hiányában az uniós tagállamok kénytelenek voltak kimenteni bankszektorukat. A Bizottság egy korábbi közleményében már foglalkozott a területet érintő további teendőkkal ([IP/10/1353](http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm)).

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm

[MEMO/12/416](#)

[Az Európai Bizottság 2012.június 6-i sajtóközleménye](#)

Megjelent az Európai Rendszerkockázati Testület éves jelentése

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

Az Európai Rendszerkockázati Testület (European Systemic Risk Board - ESRB) első ízben készít éves jelentést, amely az ERKT-ről szóló rendeletben előírtakat követi. A dokumentum felépítése a következő: az első fejezet az ESRB szerepét és működését mutatja be; a második fejezet áttekinti a testület 2010. decemberi felállítását óta végzett munkáját; a harmadik pedig beszámol azokról a kérdésekről, amelyekkel a testület a tárgyidőszakban foglalkozott.

Az első fejezet először az ESRB megalapításának főbb átlomásait tekinti át, amelyek közül a legfontosabb a testületről szóló rendelet 2010. decemberi hatályba lépése. Ezután rátér az ESRB mint az Európai Unió (EU) pénzügyi rendszerének makroprudenciális felvigyázásáért felelős független intézmény főbb feladatainak ismertetésére. Ezek a kockázatelemzés, (nyilvános vagy bizalmas) figyelmeztetés és ajánlás kiadása, valamint utóbbiak betartásának ellenőrzése. A fejezet vége az ESRB intézményi struktúrájával foglalkozik, amely az igazgatótanácsból, az irányítóbizottságból, a tudományos tanácsadó bizottságból (ASC) és a szakmai tanácsadó bizottságból (ATC) áll. Az intézményi struktúrát rövid idő leforgása alatt építették ki több, 2011 elején hozott határozat alapján.

A második fejezet először az ESRB-nek az EU pénzügyi rendszerét érintő kockázatok felismeréséhez és vizsgálatához kapcsolódó munkáját mutatja be. Ennek a tevékenységnek a

keretében az igazgatótanács rendszeresen megvitatja a rendszerkockázatokat, és mélységében áttekinti a pénzügyi rendszer sérülékeny pontjait. Tevékenységében rendszeres jelleggel részt vesz az Európai Központi Bank (EKB), a három európai felügyelet (ESA), az Európai Bizottság, az ASC és az ATC. A testület a rendszerszintű válságból eredő kockázatok kezelése mellett 2011-ben néhány egyedi kockázattal is foglalkozott, és ezekkel kapcsolatban több ízben is figyelmeztetést és ajánlást adott ki. A fejezet ezután bemutatja, milyen szerepet játszott az ESRB 2011-ben mind az unió, mind az egyes országok szintjén a szilárd makroprudenciális struktúra kialakításában. Feladata volt az országos makroprudenciális hatóságok mandátumát alakító irányelveknek a kidolgozása, valamint egyes makroprudenciális felvigyázói szempontból kiemelt EU-s jogszabálytervezetek makroprudenciális vetületének véleményezése, különös tekintettel ezek intervenciók szerepének határaitra. Kiemelendő ezek közül a hitelintézetek tőkekövetelményeiről szóló irányelv- és rendeletjavaslat (CRD/CRR), valamint az Európai Parlament és a Tanács rendeletjavaslata a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (EMIR). Az ESRB iránymutatásaiban hangsúlyozzák, mennyire fontos garantálni, hogy az illetékes országos hatóságok megfelelő mozgásteret és rugalmasságot kapjanak a rendszerkockázatok kezelése terén. A CRD/CRR-rel kapcsolatos egyik fontos körülmény, amelyet az ESRB figyelembe vett, a Bázeli III egyezmény értelmében bevezetendő anticiklikus tőkepuffer. A fejezetben harmadikként a makroprudenciális felvigyázáshoz szükséges mélyreható elemzői munkáról és az analitikus eszköztár kifejlesztéséről olvashatunk, amivel a cél azoknak a hiányzó ismereteknek a pótlása, amelyek kapcsolatban állhatnak a rendszerkockázatok felhalmozódásával (ilyen például az árnyék-bankrendszer, valamint új rendszerszereplők felbukkanása, összekapcsolódása).

Végezetül a makroprudenciális felvigyázásról szóló tájékoztatás érdekében a harmadik fejezetben a nem szakmai közönség is értesülhet az ESRB-t 2011 folyamán foglalkoztató néhány kérdéssel. Ilyen például az országos hatóságok makroprudenciális mandátuma, a devizalapú hitelezés, az USA-dollár alapú finanszírozás, vagy az a „retailisation”-nek nevezett gyakorlat, hogy

a pénzügyi intézmények egyes komplex pénzügyi termékeket (strukturált termékek, komplex tőzsdei termékek) szélesebb befektetői kör számára értékesítenek.

Az országos hatóságok makroprudenciális mandátumával kapcsolatban az ESRB munkájának eredményeként elfogadtak egy nyilvános ajánlást, amely az országos makroprudenciális mandátumok fejlesztését segítő irányelveket tartalmazza. A testület a devizaalapú hitelnyújtás kérdésében arra a következtetésre jutott, hogy a magas szintű devizahitelezés az érintett országok szempontjából rendszerszintű következményekkel járhat, ezenkívül országhatáron átnyúló fertőzés kockázatát is magában hordozza. Ezért nyilvános ajánlást adott ki, amelyben a fenti probléma orvoslását célzó intézkedéseket javasol az illetékes hatóságoknak.

Az USA-dollárban denominált finanszírozás esetében az ESRB szerint lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy középtávon meg lehessen előzni azoknak a válság alatt tapasztalt feszültségeknek az ismételt megjelenését, amelyek az EU-beli bankok USD-finanszírozásából származnak. Ennek érdekében ajánlásokat bocsátott ki az illetékes hatóságok számára. Ami a komplex pénzügyi termékek szélesebb ügyfélkör számára való értékesítését illeti, az ESRB megállapítása szerint további munkára van szükség, különös tekintettel arra a kockázatra, hogy néhány bank esetében ez a finanszírozási forrás elapadhat. A kérdéssel a banki finanszírozás témakörével foglalkozó, a közelmúltban felállított szakértői csoport közelebből is foglalkozik.

[Az Európai Rendszerkockázati Testület éves jelentése](#)

EIOPA Éves jelentés – 2011

ELNÖKI ELŐSZÓ

Ez az első olyan éves jelentés, amely az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság (EIOPA) tevékenységeit foglalja össze.

Küldetésünk a közérdek védelme azáltal, hogy hozzájárulunk a pénzügyi rendszer rövid-, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához az Európai Unió gazdasága, állampolgárai és vállalkozásai érdekében. Ehhez egészséges szabályozási keretek, valamint következetes felügyeleti gyakorlatok kialakítását szorgalmazzuk a kötvénytulajdonosok, a nyugdíjpénztártagok és a kedvezményezettek jogainak védelme érdekében, és ezáltal növeljük az Európai Unió biztosítási és foglalkoztatói-nyugdíj szektoraiba vetett közbizalmat.

A 2011. évben sok kihívással kellett szembenéznünk. Ki kellett építenünk a szervezetünket, új munkatársakat kellett felvenni, valamint össze kellett állítanunk belső szabályainkat, folyamatainkat és eljárásainkat. A kihívások ellenére sikerült egy nagyon ambiciózus intézkedési programot megvalósítanunk, amely minden olyan területre kiterjedt, amelyet az EIOPA Szabályzata a Hatóság hatáskörébe utalt.

A szabályozási fronton számos fontos nyilvános konzultációt indítottunk el annak érdekében, hogy megkönnyítsük a biztosítási vállalkozások felkészülését a Szolvencia II programra olyan területeken, mint Saját Kockázat és Szolvencia Értékelés (ORSA), valamint felügyeleti jelentések és nyilvános közzététel. Ezen túlmenően nyilvános konzultációra bocsátottuk az EIOPA által az Európai Bizottság számára megfogalmazott tanácsot a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló irányelv (IORP Irányelv) felülvizsgálatával kapcsolatban, elindítva ezzel a kockázatalapú felügyelet javítását a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények körében.

A fogyasztóvédelem és a pénzügyi innováció területén nyilvános konzultációt indítottunk egy olyan helyes gyakorlatokat ismertető jelentésről, amely a változó összegű évjáradék értékesítésével és a kötelező közzétételekkel kapcsolatos kérdéseket elemez, valamint több útmutatóról, illetve a biztosítási vállalkozások általi panaszkezelés helyes gyakorlatairól szóló jelentésről.

Továbbá kiadtunk egy jelentést a pénzügyi műveltségről és az illetékes hatóságok oktatási kezdeményezéseiről.

A felügyeleti oldalon elsődleges fontosságúnak tartottuk részvételünket a Felügyeleti Kollégiumokban; hozzájárultunk a következetesebb gyakorlatokhoz, éves cselekvési tervet határoztunk meg és figyelemmel kísértük annak megvalósítását.

Az EIOPA a pénzügyi stabilitás területén is nagyon aktív volt. A Hatóság uniós szintű stressz teszttel mérte fel, hogy az Unió biztosítási szektora mennyire képes ellenállni a nagyobb sokkhatásoknak, valamint hozzájárult az Európai Rendszerkockázati Testület (ESRB) megbeszéléseihez és elemzéseihez.

A nemzetközi fronton véglegesítettük tanácsunkat az Európai Bizottság számára a svájci, bermudai és japán felügyeleti rendszerek Szolvencia II ekvivalencia vizsgálatával kapcsolatban, valamint a Biztosításfelügyelet Nemzetközi Szövetségében (IAIS) való aktív szerepvállalás révén megkezdtuk a hozzájárulást az erős nemzetközi felügyeleti szabványok kidolgozásához.

Nagy fontosságú volt az EIOPA szerepvállalása a Biztosítási és Viszontbiztosítási Érdekképviselői Csoportban, illetve a Foglalkoztatói Nyugellátás Érdekképviselői Csoportban. Az érdekképviselői csoportokkal folytatott véleménycserre, illetve azok meglátásai nélkülözhetetlenek voltak az EIOPA tevékenységeinek fejlesztéséhez.

Meggyőződésem, hogy néhány éven belül az Európai Felügyeleti Hatóságok felállítását az egyik legalapvetőbb reformnak tekintik majd az európai pénzügyi szektorban a pénzügyi válság nyomán. Az egységes szabálykönyv megalkotása hatalmas potenciális előnyöket hordoz mind az ágazat, mind a fogyasztók számára.

Továbbá úgy vélem, hogy az ellenőrzési gyakorlatok konvergenciája éppen olyan fontos, mint az egységes szabálykönyv. A pénzügyi intézmények mindennapos következetes felügyeletével hatékonyan hozzájárulhatunk a kötvénytulajdonosok és kedvezményezettek fokozottabb védelméhez az Európai Unióban. Az egységes piac ezt igényli, az EIOPA pedig elkötelezett ennek biztosítása mellett.

Amint azt Jean Monnet egyszer kifejtette: „Noha lényeges, a nemzetek közötti együttműködés önmagában nem oldja meg a problémánkat. Az európai népek érdekeit ötvözni kell, és nem csupán az érdekegyensúly megőrzésére kell törekedni”.

Jövőképünk, hogy az EIOPA modern, kompetens és szakértő szervezet legyen, amely önállóan, eredményesen és hatékonyan dolgozik a közös európai felügyeleti kultúra megteremtésén.

Szeretnék köszönetet mondani az EIOPA minden tagjának és munkatársának e cél megvalósítása érdekében tett erőfeszítéseiért. A Felügyelőbizottság és az Igazgatóság tagjainak folyamatos elkötelezettsége és együttműködése rendkívül fontos volt a küldetésünk és jövőképünk megvalósításában.

Az EIOPA sikerét elsősorban a munkatársaknak köszönheti. Az ő tudásuk, tapasztalatuk és elkötelezettségük segítségével tudjuk teljesíteni feladatainkat, illetve tudunk megfelelni az egyre nagyobb kihívásokat támasztó környezetnek. Szívből köszönöm az EIOPA valamennyi munkatársának a kemény munkát és a folyamatos elkötelezettséget a függetlenség, felelősség, integritás, átláthatóság, hatékonyság és csapatszellem mellett.

Együtt egy igazán európai felügyeleti kultúrát fogunk kialakítani; egy olyan kultúrát, amely támogatja a stabilitást, fokozza az átláthatóságot és elősegíti a fogyasztóvédelmet.

Gabriel Bernardino

ÖSSZEFOGLALÓ

Az EIOPA 2011-ben kezdte meg működését mint Európai Felügyeleti Hatóság. 2011-ben az EIOPA fő prioritásai az alábbi területekre estek:

1. Szolvencia II
2. Foglalkoztatói nyugdíjak
3. Fogyasztóvédelem és pénzügyi innováció
4. Felügyeleti Kollégiumok, valamint határokon átnyúló válságkezelés és megoldás
5. Pénzügyi stabilitás

1. SZOLVENCIA II

2011-ben az EIOPA a Szolvencia II rendszer végleges szabályozási intézkedéseinek, illetve a standardtervezeteknek és útmutatóknak az elkészítésére összpontosított.

2011-ben egyik legnagyobb eredménye az Ötödik Mennyiségi Hatástanulmányról (Fifth Quantitative Impact Study - QIS5) szóló jelentés elkészítése volt, amely összegezte a Szolvencia II szabályozási keretrendszerhez tervezett részletes megvalósítási intézkedések potenciális hatását. A QIS5 a pénzügyi szektor eddigi legambiciózusabb és legátfogóbb hatástanulmánya, amelyen közel egy éven keresztül több mint 2500 szervezet és 100 ellenőr dolgozott együtt a tagállamokból és az EIOPA részéről.

Az EIOPA 2011-ben két olyan területen indított nyilvános konzultációkat, amelyeknél az ágazattal történő korai megbeszélések és előkészületek különösen fontosak. E konzultációk témája a beszámolóval és közzététellel kapcsolatos szabvány- és útmuta-

tó tervezetek, illetve a Saját Kockázat és Szolvencia Értékeléssel (ORSA) kapcsolatos útmutatók voltak.

2011 végén az EIOPA további tanácsokat nyújtott be az Európai Bizottsághoz a nem életági kockázati modullal kapcsolatban. A katasztróforkockázat területén az EIOPA elkészítette végleges ajánlását számos kiemelt nem életági és egészségügyi kockázattal kapcsolatos intézkedés megvalósítására.

2011-ben több munkacsoport fejezte be a munkáját, amelynek eredményeként az alábbi jelentések publikálására került sor: 'Díjkalibrálás és tartalékolási kockázati tényezők a Szolvencia II standard formulájában', illetve 'A jövőbeni díjakból származó várható nyereségekkel foglalkozó munkacsoport jelentése'.

Végül pedig az EIOPA Biztosítási és Viszontbiztosítási Érdekképviselői Csoportjának megalakulása óta az EIOPA sokat profitált a csoporttagok szakértelméből, valamint széles körű nézeteiből és érdekeiből, és aktívan bevonta őket a Szolvencia II főbb területeivel kapcsolatos munkába.

2. FOGLALKOZTATÓI NYUGDÍJAK

A foglalkoztatói nyugdíjakkal kapcsolatban az EIOPA 2011-ben leginkább arra összpontosított, hogy válaszoljon az Európai Bizottság azon felhívására, amelyben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló irányelvvel (IORP Irányelv) kapcsolatban kér tanácsot.

A tanácsadási felhívással kapcsolatos munkát négy alcsoportban végezték, amelyek egymással párhuzamosan dolgoztak, de mind a Foglalkoztatói-nyugdíj Bizottságnak (OPC) tartoztak beszámolóval a kötelezettséggel.

2011-ben az EIOPA számos felmérés alapú jelentést is készített a beszámolóval előírásokról, a meghatározott hozzájáruláson alapuló nyugdíjpénztárakról és a belépést megelőző tájékoztatásról. E felmérések célja az volt, hogy közös technikai alapot biztosítsanak a tanácsadási felhívásra való válaszadáshoz. 2011 folyamán az EIOPA két nyilvános konzultációt folytatott le a tanácsstervezeteiről. Az első konzultációra 2011. július 8. és augusztus 15. között került sor a tanácsadási felhívás bizonyos aspektusaival kapcsolatban. A második konzultációt 2011. október 25. és 2012. január 2. között tartották a teljes tanácsstervezetről.

Az EIOPA 2011-ben az ESRB-nek is benyújtotta véleményét az IORP-vel kapcsolatos adatelőírásokkal kapcsolatban, és kiadta időszaki jelentését a piaci fejleményekről.

3. FOGYASZTÓVÉDELMEK ÉS PÉNZÜGYI INNOVÁCIÓ

Az EIOPA megalakulása óta munkája sarokkövének tekinti a javulást igénylő fogyasztóvédelmet, és proaktív szerepet játszik a fogyasztóvédelem és a pénzügyi innováció területén.

2011 folyamán a Hatóság elkészítette a 'Javaslat a biztosítási vállalkozások általi panaszkezelésre vonatkozó útmutatókról' és a 'Jelentés a biztosítási vállalkozások által végzett panaszkezelések legjobb gyakorlatairól' című dokumentumokat, továbbá véglegesítette a 'Jelentés a pénzügyi műveltségről és az illetékes ható-

ságok oktatási kezdeményezéseiről' című dokumentumot. Ezen túlmenően az EIOPA adatgyűjtést végzett a fogyasztói trendekről a tagjai között egy kezdeti áttekintés elkészítéséhez az adott trendek elemzése és az azokról szóló jelentéstétel révén.

A Hatóság hozzájárult a biztosításközvetítői irányelvnek (IMD) az Európai Bizottság általi módosításához azzal, hogy széles körben vizsgálta azokat a büntetőjogi és közigazgatási szankciókat, amelyeket a nemzeti jogszabályok lehetővé tesznek az IMD rendelkezéseinek a megszegéséért.

A külső elkötelezettségek, úgy mint az EIOPA két érdekképviseleti csoportjának a szakértelme, valamint az első 'Fogyasztói Stratégiai Nap' megszervezése szintén létfontosságúak voltak ahhoz, hogy az EIOPA elérje 2011. évi célkitűzéseit.

4. FELÜGYELETI KOLLÉGIUMOK, VALAMINT HATÁROKONN ÁTNYÚLÓ VÁLSÁGKEZELÉS ÉS MEGOLDÁS

Az EIOPA munkája során nem csupán tisztán szabályozási, hanem konkrét felügyeleti feladatokat is ellát. Például kiemelt szerepet játszik a különböző felügyeleti kollégiumok tagjaként.

Az EIOPA kollégiumi munkájának általános stratégiai célja, hogy konszolidálja az Európai Gazdasági Térség (EGT) felügyeleti közösségének a pozícióját a határokon átnyúló tevékenységeket folytató biztosítói csoportokkal szemben a csoportos és az egyedi felügyelet érdekében. 2011-ben körülbelül 89 határon átnyúló vállalkozásokkal rendelkező biztosítói csoport volt bejegyezve az EGT-ben. Az év során 69 csoport számára szerveztek legalább egy személyes találkozót vagy telekonferenciát tartó Felügyeleti Kollégiumot. A rendezvények megszervezésénél összesen 14 nemzeti felügyeleti hatóság járt el csoportfelügyelőként. Megalakulásának első évében az EIOPA 55 csoport kollégiumi ülésén és/vagy telekonferenciáján vett részt.

2011 elején az EIOPA a többi ESA-val együtt számos közbülső eljárást dolgozott ki a vészhelyzetek kezelésére. 2011-ben egy nemzeti hatóságtól küldött válságkezelési szakértő kinevezése után az EIOPA megkezdte egy végleges válságkezelési keret kidolgozását. Ebben kulcsszerepet játszott a válságkezeléssel kapcsolatos stratégiai irányelv kidolgozása. 2011 végén egy válságkezelési munkacsoport átfogó döntéshozó keretrendszert terjesztett elő a válság megelőzéséről és kezeléséről.

5. PÉNZÜGYI STABILITÁS

2011-ben az EIOPA pénzügyi stabilitással kapcsolatos kezdeményezéseinek a közös pontja a mikro- és makrogazdasági fejleményekből kiinduló trendek, potenciális kockázatok és sebezhető pontok korai szakaszban történő azonosítása, illetve szükség szerint az illetékes uniós intézmények értesítése volt. Ezt specifikus és rendszeres piacfigyeléssel, információ megosztással és a Pénzügyi Stabilitási Bizottságban (FSC) az enyhítő intézkedésekről szóló megbeszélésekkel érte el. E céllal összhangban az EIOPA Pénzügyi Stabilitási Bizottsága 2011 októberében felállította az első (kísérleti) kockázati tábláját (risk dashboard), amely közös mennyiségi és minőségi mutatók segítségével segít azonosítani és mérni a rendszerszerű kockázatot. Ezt a táblát az ESA-k és az ESRB közösen fogják továbbfejleszteni.

2011 folyamán az EIOPA aktív tagja volt az ESRB Irányító Bizottságának, amely az ESRB döntéshozó folyamatának támogatása céljából alakult. Az EIOPA szerepet vállalt az ESRB Tanácsadó Technikai Bizottságában (ATC) és technikai albizottságában is, ahol a középpontban a biztosítási és a foglalkoztatói nyugdíj szektorokban a rendszer szempontjából potenciálisan fontos kérdések állnak. Ezen túlmenően az EIOPA szerepet vállalt az állami kitettségek szabályozásával foglalkozó közös Tanácsadó Technikai Bizottság (ATC) és a Tanácsadó Tudományos Bizottság (ASC) szakértői csoportjában.

2011-ben a három ESA és az ESRB aláírtak egy megállapodás arról, hogy az ESRB Titkárságán specifikus titoktartási eljárásokat vezetnek be az egyes pénzügyi intézményekre vonatkozó, illetve az egyes pénzügyi intézmények azonosítását lehetővé tevő információk védelmére.

Az EIOPA egy olyan adatbázis megtervezését is elindította, amely jelenlegi és korábbi adatokat tárolna a foglalkoztató nyugellátást szolgáltató intézmények, valamint a biztosítók és viszontbiztosítók számára az Európai Unióban.

2011-ben az EIOPA összehangolt, Európa szintű, alapvető és alacsony hozamú scenárióra épülő stressz tesztet végzett a biztosítási szektorban az ESRB, az ECB és az EBA közreműködésével.

Az EIOPA 2011 júniusában és decemberében tette közzé a fél-éves „Pénzügyi Stabilitási Jelentéseit”, amelyekben felmérte az európai biztosítók, viszontbiztosítók és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények gazdasági állapotát. 2011 decemberében az EIOPA nyilvános konzultációra bocsátott több olyan adatjelentési sablont, amelyek a szektorkockázatok rendszeres méréséhez és a pénzügyi fejlemények figyeléséhez szükségesek a Szolvencia II rendszer életbe lépése után.

KÜLSŐ KOMMUNIKÁCIÓ

Az EIOPA egyik új feladata a párbeszéd és együttműködés elősegítése az Európai Unión kívüli felügyelettel. 2011-ben az EIOPA-nak sikerült megerősíteni meglévő kapcsolatait, új szabályozási és felügyeleti párbeszédet és kapcsolatokat kezdeményezett. A Hatóság aktívan részt vesz a nemzetközi szabványok kidolgozásában, továbbá előkészíti a terepet ahhoz, hogy 2012-ben új megfigyelőként csatlakozzon az EIOPA-hoz a Horvát Pénzügyi Felügyelet. Ezen túlmenően időben benyújtotta az Európai Bizottsághoz három ország (Svájc, Bermuda és Japán) ekvivalencia vizsgálatáról szóló jelentéstervezeteit.

Az EIOPA jól kidolgozott képzési programjával továbbra is hozzájárult a felügyeleti konvergencia és kultúra megteremtéséhez. 2011-ben más felügyeleti hatóságokkal együtt 21, szektoron átnyúló és szektorbeli szemináriumot tartott. Ezen túlmenően három nyilvános rendezvényt is szervezett, nevezetesen az EIOPA éves konferenciáját, a biztosítási csoportok felügyeletéről szóló nemzetközi konferenciát (International Conference on Transatlantic Insurance Group Supervision) és az EIOPA Fogyasztóügyi Stratégia Napját, amelyen az ágazat és az érdekvédelmi szervezetek képviselői is részt vehettek. 2011 során a felügyeleti hatóságok és az ágazat több mint 1240 képviselője vett részt az EIOPA által szervezett képzéseken és nyilvános rendezvényeken.

Nyilvános kommunikációs tevékenységeiben az EIOPA a fő tevékenységeivel kapcsolatos technikai és jogi kihívások magyarázatára koncentrált (biztosítás, Szolvencia II, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, fogyasztóvédelem, pénzügyi stabilitás, pénzügyi innováció), valamint világosabbá tette az új Európai Felügyeleti Hatóságok (ESA) szerepét. 2011 végén az EIOPA külön e-mail címet hozott létre a nyilvánosságtól érkező kérdések megválaszolására.

2011-ben az EIOPA vezetőségének képviselői 42 konferencián, kerekasztal beszélgetésen és más nyilvános rendezvényen vettek részt, amelyek keretében összesen 28 előadást és prezentációt tartottak. Ezen túlmenően 34 megbeszélést tartottak ágazati képviselőkkel és nemzetközi szabályozó hatóságokkal. Az európai média egyre nagyobb érdeklődést mutat az ESFS, különösen az EIOPA tevékenységei iránt. Az EIOPA vezetősége 35 interjút adott a média képviselőinek, 248 média megkereséssel pedig az EIOPA Sajtóirodája foglalkozott. A médiával kapcsolatos tevékenységeinek a keretén belül az EIOPA négy sajtókonferenciát és sajtótájékoztatót rendezett, valamint 32 sajtó- és webközleményt adott ki.

2011-ben az EIOPA 20 jelentést és egyéb anyagot készített aktuális témákról a szakmai közönség és az uniós intézmények számára. 2011-ben az EIOPA honlapjának 150 514 látogatója volt, akik 5 048 246 oldalt tekintettek meg, az előfizetők pedig 40 e-mail figyelmeztetést kaptak.

SZERVEZETI FEJLEMÉNYEK

Szervezés tekintetében 2011-ben az EIOPA egyik legfőbb feladata a munkaerő-toborzás volt. 2011. január elsején az EIOPA-nál 27 munkatárs dolgozott, az év végén azonban már 56. A

munkatársak között kiküldött nemzeti szakértők is vannak. A vezetőség tagjainak száma szintén növekedett két egységvezetővel.

Az EIOPA mint új Európai Hatóság működését meghatározó új keretrendszerre vonatkozó különböző szabályok megvalósítása szintén fontos mérföldkőnek számított. Ez az előbb említett technikai munkával párhuzamosan, túlzott interferencia nélkül zajlott.

STRATÉGIAI CÉLOK AZ ELKÖVETKEZŐ ÉVEKRE

2011-ben az EIOPA az alábbi stratégiai célokat határozta meg az egyes tevékenységi területeivel kapcsolatban.

A szabályozással kapcsolatban a Hatóság:

- hozzájárul az EU szabványteremtő folyamatához a biztosítások és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények (IORP) felügyeletével kapcsolatban;
- az EIOPA Szabályzat 1(2) cikkelyében hivatkozott törvények alapján kötelező szabályozási és megvalósítási technikai szabványtervezeteket dolgoz ki;
- útmutatókat és ajánlásokat ad ki az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazása, valamint a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok kialakítása érdekében;
- tanácsot ad egy uniós szintű, kockázat-alapú keret kialakítására a nyugellátást szolgáltató intézményekkel kapcsolatban;
- tanácsot ad a biztosítási üzleti modell természetének megfelelő, uniós szintű, válságmegelőző, kezelő és megoldó keret kialakításához;
- az Európai Felügyeleti Hatóságok Közös Bizottságának a munkáján keresztül tanácsot ad a pénzügyi konglomerátumokra vonatkozó uniós kerettel kapcsolatban;
- kérésre vagy saját kezdeményezés alapján véleményt ad az uniós intézmények számára a szakterületével kapcsolatos dolgokról;
- hozzájárul a jobb szabályozáshoz az Európai Unióban azzal, hogy szabályozási munkájának fejlesztéséhez megfelelő hatástanulmányi módszereket alkalmaz.

A felügyelettel kapcsolatban a Hatóság:

- megkönnyíti és elősegíti a releváns információk és adatok cseréjét a Felügyeleti Kollégiumokon belül;
- felügyeli és javítja a Felügyeleti Kollégiumok működését;
- általános éves cselekvési tervet határoz meg a Felügyeleti Kollégiumok számára, és figyelemmel kíséri annak megvalósítását;
- közös keretet alakít ki a felügyeleti felülvizsgálati folyamat lebonyolítására a Szolvencia II rendszerben a felügyeleti konvergencia előmozdítása érdekében;
- kidolgoz egy olyan működési keretet, amely lefedi az EIOPA és a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti együttműködési mechanizmusokat az Európai Unión belüli koherens és összehangolt válságkezelés érdekében;
- felülvizsgálja, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok milyen mértékben alkalmazzák a vonatkozó szabályozási és megvalósítási technikai standardokat, illetve az EIOPA által kiadott útmutatásokat és ajánlásokat;

- megszervezi és lebonyolítja a nemzeti felügyeleti hatóságok biztosítási és IORP tevékenységeinek a szakértői értékelését a felügyeleti eredmények még nagyobb fokú következetesség érdekében.

A fogyasztóvédelemmel kapcsolatban a Hatóság:

- támogatja a kötvénytulajdonosok, nyugdíjpénztártagok és kedvezményezettek védelmét az átláthatóság, egyszerűség és méltányosság elősegítésével azáltal, hogy nagyobb mértékben szabványosított és összehasonlítható információkat ad a termékekkel kapcsolatos kockázatokról és költségekről, a vonatkozó szabályozási előírásokról és a panaszkezelési eljárásokról;
- fokozza a fogyasztóvédelmet azáltal, hogy közös módszereket dolgoz ki a termékjellemzők és a forgalmazási folyamat hatásainak mérésére nem csupán a fogyasztóvédelemmel kapcsolatban, hanem a pénzügyi intézmények pénzügyi pozíciójával kapcsolatban is;
- figyelmeztetéseket ad ki bizonyos pénzügyi tevékenységekkel kapcsolatban, vagy szükség szerint ideiglenesen betilt bizonyos tevékenységeket;
- adatgyűjtést és elemzéseket végez, illetve jelentéseket készít a fogyasztói trendekről azáltal, hogy meghatározza és figyelemmel kíséri a fogyasztókra jellemző kockázatokat annak érdekében, hogy a pénzügyi intézmények megfelelően figyelembe vegyék a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kockázatokat;
- elősegíti a szektorok munkáját a biztosítási termékek értékesítésével és marketingjével kapcsolatban, valamint szektorokon átnyúló kontextusban az Európai Felügyeleti Hatóságok Közös Bizottságán keresztül a lakossági befektetési termékekről, ezzel biztosítva a biztosítási szektor jellegzetességeinek a megfelelő figyelembe vételét;
- minimum standardokat dolgoz ki a pénzügyi intézmények ügyfelekkel kapcsolatban álló munkatársainak a képzésére és kompetenciájára vonatkozóan az érdekütközések elkerülése vagy enyhítése érdekében;
- hozzájárul a fogyasztók pénzügyi műveltségéhez és képzéséhez azáltal, hogy tájékoztatást nyújt a nemzeti felügyelet szerepéről és feladatairól, illetve hasznos pénzügyi ismeretterjesztő anyagokra hívja fel a fogyasztók figyelmét;
- igyekszik elegendő hatáskört biztosítani a fogyasztók számára azzal, hogy támogatja a hatékony fogyasztói kárpótlási eljárásokat mind a pénzügyi intézményekben, mind pedig a hozzáértő, alternatív vitarendezési mechanizmusokhoz való hozzáférésben;
- segít felmérni azt, hogy mekkora szükség van a nemzeti

garancia konstrukciókat összefogó, megfelelően finanszírozott és elegendő módon összehangolt európai hálózatra.

A pénzügyi stabilitással kapcsolatban a Hatóság:

- azonosítja a trendeket, a potenciális kockázatokat és a sebezhető pontokat a biztosítók és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények piacainak mikroprudenciális felügyelete során összegyűjtött információk alapján;
- keretet alakít ki a stressz tesztekhez, amelyeket rendszeres időközönként elvégez a sebezhető pontok azonosítása, a piaci stabilitás tesztelése, valamint a rendszerszerű kockázati események elemzése és csökkentése érdekében;
- hozzájárul a pénzügyi rendszer kockázatainak és sebezhető pontjainak szektorokon átnyúló azonosításához az Európai Felügyeleti Hatóságok Közös Bizottságának a munkáján keresztül;
- az ESRB-vel konzultálva megfelelő kritériumokat alakít ki a rendszerszerű kockázat azonosítására és figyelemmel kísérésére;
- figyelemmel kíséri, értékeli és jelenti a pénzügyi piacok stabilitásával kapcsolatos, illetve a hatáskörébe tartozó fejleményeket felhasználva a nyilvános és a nemzeti felügyeleti hatóságoktól beszerzett adatokat is;
- részt vesz az ESRB munkájában annak biztosítására, hogy megfelelően figyelembe vegyék a biztosítási és az IORP szektorok jellegzetességeit;
- szorosan együttműködik az ESRB-vel azáltal, hogy megadja a feladatok elvégzéséhez szükséges információkat, illetve gondoskodik a figyelmeztetések és ajánlások megfelelő utókövetéséről.

A külkapcsolatok területén a Hatóság:

- kapcsolatot épít ki vagy adminisztratív előkészületeket tesz a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok kormányaiával az EIOPA Szabályzatában foglalt jogi keretek között;
- felméri harmadik országok felügyeleti rendszereit, hogy előkészítse az Európai Bizottság által meghozandó ekvivalencia-döntéseket;
- hozzájárul a biztosítási és az IORP szektorok stabil nemzetközi szabványainak a kialakításához;
- erősíti a kétoldalú kapcsolatokat harmadik országokkal, nevezetesen az ekvivalencia vizsgálatnak alávetett országokkal.

[Az EIOPA éves jelentése](#)

EIOPA – Pénzügyi stabilitási jelentés 2012

BEVEZETŐ

Az EIOPA Pénzügyi Stabilitási Bizottsága (FSC) aktualizálta jelentését az Európai Unió és az Európai Gazdasági Térség biztosítóinak és foglalkoztatói-nyugdíj szervezeteinek a pénzügyi stabilitásáról. A mostani jelentés a pénzügyi piacok és a makrogazdasági környezet fejleményeit, valamint a biztosítási, viszontbiztosítási és foglalkoztatói-nyugdíj szektorok 2012. május 4-i állapotát tükrözi, kivéve, ha erre más utalás van.

1. A FŐBB KÉRDÉSEK ÖSSZEFOGLALÁSA ÉS A KONKLÚZIÓK

BIZTOSÍTÁSI ÁGAZAT

A biztosítóknál az elmúlt években tapasztalt viszonylagos pozitív trend megfordulni látszik. Ez megmutatkozik a szolvencia hányadosokban, a nyereségességben, illetve bizonyos mértékben a díjmelkedésben. Bár a mostani jelentés a biztosítók fizető-

képességét csak a Szolvencia I alapján értékeli, a legfontosabb értékvizsgálók (pl. alacsony hozamok számos európai valutázónában) azt jelzik, hogy a helyzet jelentős nyomást gyakorol a piaci értékekre.

Ennek ellenére a biztosítók tőketartalékai a Szolvencia I rendszer szerint még így is az előírt minimum 200%-a körül mozogtak 2011 végén. Az utolsó jelentésben említett kockázatok nyomán az EIOPA azt is elemezte, hogy az ágazat mennyire tudna ellenállni, ha a kamatok esetleg tartósan alacsony szinten maradnának. Jóllehet úgy tűnik, hogy az ágazat összességében még egy ideig meg tud birkózni ezekkel a kihívásokkal, az EIOPA továbbra is szorosan figyelemmel kíséri a helyzetet.

Ha azonban más potenciális veszélyek is materializálódnak, a helyzet másként alakulhat. Például ha a kormányok nem tudják stabilizálni pénzügyi helyzetüket, és emiatt újból zűrzavar alakul ki, ha e fejlemények erősen kihatnak a gazdasági növekedésre, vagy árfolyamkockázat bontakozik ki (például a görögországi fejlemények következtében). Míg egy ilyen esemény a teljes európai biztosítási szektorra látszólag csak korlátozott elsőrendű hatással bír (az elvégzett EIOPA elemzés szerint), a helyi biztosítók minden bizonnyal szenvedni fognak, és a másodrendű hatások más európai biztosítókat is sújthatnak, elsősorban a pénzügyi piacokon potenciálisan előálló zavarokon keresztül (pl. államadósságok, bankok és saját tőkearány).

VISZONTBIZTOSÍTÁSI SZEKTOR

2011-ben sok, nagyon komoly természeti katasztrófa következett be, és emiatt 2011 a viszontbiztosítók eddigi legköltségesebb éve lett. A természeti katasztrófák miatti veszteségek messze meghaladták a korábbi rekordévet (2005), amikor a Katrina, Rita és Wilma hurrikánok pusztítottak. Ezzel egy időben súlyosbodott a pénzügyi válság, és a kamatlábak általánosan alacsony szinten maradtak. Következésképpen a viszontbiztosítóknak komoly kihívásokkal kellett szembenéznük a mérleg eszköz- és forrásoldalán oldalán egyaránt.

2011 elején azonban a viszontbiztosítási szektor összességében jó tőketartalékokkal rendelkezett. Következésképpen a viszontbiztosítók jól kezelték a kihívásokkal teli környezetet; tőkecsökkentésük minimális volt. A több évnyi, viszonylag kisösszegű kifizetések és a pénzügyi piacok fellendülése a viszontbiztosítási kapacitások jelentős túlkínálatához vezetett.

Összességében a nemzetközi viszontbiztosítási piac viszonylag stabil maradt 2011-ben, és az árak csak kissé emelkedtek 2012 elején. Jelentős áremelkedés annak ellenére sem következett be, hogy 2011-ben sok természeti katasztrófa történt. A 2012 elején, illetve április 1-én meghosszabbított biztosításoknál jelentősebben emelkedtek a viszontbiztosítási díjak a veszteségektől sújtott térségekben és szegmensekben. Átlagosan azonban csak kissé emelkedtek a biztosítási díjak, nem utolsósorban amiatt, hogy Európában és Észak-Amerikában nem következtek be nagyobb káresemények. Továbbá megnőtt a tőkeáramlás a viszontbiztosítási piac irányába. A pénzügyi válság miatt a befektetők viszonylag biztonságos befektetéseket keresnek, ami mérsékli a díjakat.

FOGLALKOZTATÓI-NYUGDÍJPÉNZTÁR SZEKTOR

A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények (IORP) tagjai és kedvezményezettjei jelenleg néhány tagállamban koncentrálnak, de fontosságuk Európa-szerte nő; néhány tagállam reformokat vezet be, hogy a jövőben ezzel segítse ezt a növekedést. Észrevehető egy, a meghatározott hozzájáruláson alapuló pénztárak felé való elmozdulás, amelyben a finanszírozók kevésbé vannak kitéve a piaci recesszióknak, mivel a kockázatokat főleg a tagok és a kedvezményezettek viselik.

A 2011-es adatok (amelyeket a felügyelet a tőlük telhető módon biztosítottak) komoly visszaesésről tanúskodnak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények finanszírozási pozíciójában, különösen a meghatározott hozzájáruláson alapuló nagyobb nyugdíjrendszerek esetében, mint például Nagy-Britanniában és Hollandiában, ahol úgy tűnik, hogy a finanszírozási szintek 2011-ben 100% alá csökkentek. E fejlemény mögött mindkét országban az alacsony hozamú környezet áll, mivel az felhajtja a kötelezettségek piaci értékét. Ugyanakkor mindkét rendszer várhatóan alacsony eszközhozamot eredményez amatt, hogy a legtöbb országban a foglalkoztatói nyugdíjakként az adósságbefektetési instrumentumok dominálnak.

A felügyelet már intézkedett az alacsony finanszírozási szintek kiküszöbölésére. Hollandiában a pénztárak kötelesek úgy tervezett fellendítési programban részt venni, ha a fedezeti mutatójuk (eszközök osztva a technikai céltartalékokkal) az előírt szint alá csökken (átlagosan 120%). A brit nyugdíjpénztárak szabályozója is vezet fellendítési programokat, és áprilisban nyilatkozatot tett közzé, amelyben megfogalmazta azon meghatározott hozzájáruláson alapuló nyugdíjpénztárak vagyonkezelőivel szembeni elvárásokat, amelyek a jelenlegi feltételek mellett kezdik a vagyonértékelést. A legújabb trendek között az is megfigyelhető, hogy 2010-hez képest 2011-ben nőtt a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények államadóssági kitettsége. Legalábbis a magas hozamú országokban ez a rövidebb lejáratú időkben mutatkozik meg.

A zavaros piaci körülmények között számos szabályozó hangsúlyozza a helyes kormányzati folyamatok növekvő fontosságát, illetve a beszámolási előírások szigorítását, ideértve a rendszeres szcenárió-elemzéseket és stressz teszteket is.

[Az EIOPA Pénzügyi Stabilitási Jelentése](#)

MELLÉKLET - SZOLVENCIA II HÍRLEVÉL

KÜLFÖLDI HÍREK

Az Omnibusz II Direktíva és a második illetve harmadik szintű szabályok elfogadásával kapcsolatos hírek

A **trialógus** (EU Parlament, Bizottság és Tanács között) folyamatosan zajlik, a dán elnökség június végére kívánja lezárni a tervezetet.

A **Szolvencia II** szabályok ütemezését kezelendő, a Bizottság egy ún. Quick fix irányelvre tett javaslatot, amely 2013. június végére halasztja a Szolvencia II szabályok átültetését, és 2014. január 1-re életbeléptetésüket; tehát az életbeléptetést illetően maradt az eredeti javaslat. A Szolvencia II irányelv átültetési idejét módosító javaslatot az Európai Parlament (EP) gyorsított eljárásban várhatóan július elején tárgyalja.

Az **eddig zajlott** trialógusok során több problémás területet érintettek: hosszú távú garanciák, illeszkedési kiigazítás, kontrakciklus prémium, EIOPA kötelező egyeztetési eljárása, a rendszeres felügyeleti jelentés, a nyilvánosságra hozatali követelmények gyakorisága és határideje, hitelminősítők kezelése, továbbá az ESRB szerepe.

Az **előzőekben** megjelölt témakörök többsége az L2 végrehajtási rendelet véglegesítését is befolyásolja.

A **szándékok** szerint az Omnibus II elfogadása, illetőleg megjelenése 2012. októberben várható.

A **tagállamoknak** mind a szabályozói oldalról, mind a felügyelt intézmények oldaláról rendkívül rövid idő áll majd rendelkezésre, hogy átültessék a végleges szabályokat.

Az **EIOPA** ezzel együtt is tartja a megszabott határidőket – azal a megjegyzéssel, hogy a mindenkor rendelkezésre álló információkat tudja figyelembe venni –, így elkészült az ajánlások és a technikai standardok első körének ún. konzisztencia vizsgálata, amelyet nyilvános konzultációra fog bocsátani; a júniusi és a szeptemberre tervezett ülését követően.

HAZAI HÍREK

2012. ÉVI MENNYISÉGI HATÁSTANULMÁNY VÉGREHAJTÁSA A HAZAI BIZTOSÍTÁSI SZÉKTORBAN

A **elmúlt években** lezajlott európai szintű, illetve helyi szinten megismételt QIS4 és QIS5 mennyiségi hatástanulmányok során a Felügyelet és a piaci szereplők egyaránt képet kaphattak a hazai biztosítási szektor Szolvencia II szerinti tőkehelyzetéről. Jelenlegi ismereteink alapján a Szolvencia II rendszer tervezett hatálybalépéséig további európai szintű átfogó mennyiségi hatástanulmány nem várható, ugyanakkor a QIS5 mennyiségi hatástanulmány végrehajtása óta az első és második szintű jogszabály-tervezetekben több jelentős hatású változás zajlott le, illetve van jelenleg is folyamatban.

A **Felügyelet** ezért 2012-ben a korábbi évekhez hasonlóan mennyiségi hatástanulmányt kíván lefolytatni a hazai biztosítási piacon, amely alapvető céljának – a mennyiségi eredmények megismerése mellett – az új, Szolvencia II rendszerben alkalmazandó adatszolgáltatási tábla-tervezetekkel való megismerkedés segítését, valamint egyes új szabályozási elemek hatásának felmérését tekinti.

A **mennyiségi hatástanulmányban** való részvétel önkéntes alapon történik, örömdetes módon a hazai biztosítási piaci szereplők túlnyomó többsége jelezte részvételi szándékát. A Felügyelet elkészítette és kiküldte a biztosítók részére a hatástanulmányhoz az útmutatót, a számíráshoz szükséges technikai mellékleteket, illetve a vonatkozó Szolvencia II adatszolgáltatási tábla-tervezeteket, valamint jelenleg készül egy rövid szöveges kérdőív is. A biztosítók 2012. augusztus végéig küldik meg a Felügyelet részére a kitöltött adatszolgáltatást, illetve a kérdőívet, amelynek eredményéről a Felügyelet várhatóan 2012 végén konzultáció keretében tájékoztatja majd a résztvevő biztosítóknak.

Felügyeleti állásfoglalások

A Felügyelet az Alkotmányból fakadó szabályozói feladatkörére tekintettel felelős szabályozó és jogalkalmazó szervként szükségesnek tartja, hogy a felügyelt intézmények, a pénzügyi szervezetek vagy a pénzügyi szektor valamely ágazatába belépni kívánó személyek részére a vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban orientáló jogértelmezéseket, azaz állásfoglalásokat adjon ki.

Felügyeleti állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. A Felügyelet célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját álláspontját ismertesse.

A Felügyelet állásfoglalása nem tekinthető kötelező erejűnek, a benne foglaltaknak más hatóságra, bíróságra nézve nincs kötelező ereje.

A Felügyelethez érkező állásfoglalás iránti kérelmek kezeléséről részletes felvilágosítást a lenti [tájékoztatóban](#) olvashat.

A Felügyelet honlapján található keresőfelületen kezdeményezhető ún. szabad szavas, az állásfoglalások címe és tartalma szerinti szűrés, valamint szektor/típus szerinti bontásban is listázhatók az eltérő kategóriákban, témakörökben az egyes években kiadott állásfoglalások.

[Felügyeleti állásfoglalások](#)

A PSZÁF Hírlevéllel, a benne szereplő információkkal kapcsolatos kérdésével, észrevételével keresse Binder István sajtósóvivőt a 489-9235-os telefonszámon vagy a binder.istvan@pszaf.hu elektronikus postacímen. Amennyiben szeretné, hogy hírlevelünk minden hónapban automatikusan megérkezzen az Ön e-mail címére, regisztráljon a Felügyelet honlapján (www.pszaf.hu).

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
© Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete

